Any 60.—N.° 19904.—Preu: 30 cts.

Diumenge, 24 de juliol de 1938

ABONAMENTS

Barcelona, mes... 7 Ptes.
Catalunya i territori de la República, trimestre, ... 21 »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre. 24 »
Països conveni postal, id. ... 28 »
Altres països, id. ... 60 »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: MARIA FOIX, 37 i 39 - TELÈFON 19603 BARCELONA ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELF. 79160

"Catalunya se sent orgullosa dels seus fills, que són la barrera que s'aixeca davant la invasió estrangera."

PRESIDENT COMPANYS

CRONICA

Mentre fem la guerra

SEGUEIX amb una gran intensitat el moviment diplomàtic europeu. El principal esdeveniment que, en aparença, ha regulat aquest joc subtil i egoista de la diplomàcia, ha estat el triomfal viatge dels sobirans anglesos a París. L'aliança franco-anglesa n'ha sortit, és evident, consolidada. No podem sinó felicitar-nos d'aquest apropament de les dues grans democràcies europees, que es prolonga, a través de la Petita Entesa i del tractat franco-soviètic, fins a Moscou, i que oposa una realitat pacífica, però disposada a defensar amb la força de les armes la seva existència, als esmunis criminals dels agressors totalitaris. Si avui la principal protagonista del drama europeu és Txecoslovàquia, ningú no pot oblidar ni oblida la presència amenaçadora de dos grans conflictes que posen en perill constant, no solament la pau del món, sinó la mateixa existència de les democràcies, i que són les guerres d'Espanya i Xina, i aquesta presència influeix profundament.

Al costat del joc subtil dels ministres i els ambaixadors hi ha, doncs, el joc tràgic i heroic dels nostres esforços i la nostra voluntat. A Xina els soldats que defensen la independència nacional esmussen les armes de l'Imperi del Sol Ixent. Es indiscutible que Anglaterra, els Estats Units i la U. R. S. S. contemplen amb simpatia els esforços dirigits per Trang-Kai-Xek i que converteixen en una guerra duríssima i esgotadora per als invasors allò que hauria d'haver estat, segons els projectes japonesos, una simple operació de policia. El Japó, potència agressora i explotadora del treball humà, que ha fet una mística del seu nacionalisme i que conquista per les armes mercats per als seus productes i terrenys per al seu excés de població, és un veí massa perillós perquè hom pugui veure de bon ull les seves empreses. D'altra banda, Itàlia, llançada per la megalomania de Mussolini pel camí ruïnós de les aventures exteriors, s'empobreix i necessita l'ajut financer d'Anglaterra. ¿Qui pot imaginar-se que, després del fracàs del feixisme amb l'ofensiva frustrada que havia de dur els exèrcits de Franco a Barcelona i fer coincidir així el triomf final dels sublevats espanyols amb la signatura del tractat anglo-italià, Anglaterra no aprofiti la impossibilitat de dur a la pràctica aquell famós tractat per a cobrar-se les ferides d'amor propi rebudes en aquests darrers anys del presumptuós "Impero" que vol arrabassar-li el poder a la Mediterrània?

Mentre nosaltres resistim i destruïm amb el sublim esforç dels nostres soldats els plans del feixisme, la situació internacional canvia. Ja no és solament la veu insolent dels dictadors que se sent a Europa. Llurs baladronades no tenien contesta, fins ara. ¿No ho és, però, encara que a llarga data, l'exhibició de força de França amb motiu de la visita reial? ¿No ho és aquest febrós armament d'Anglaterra? ¿No ho és el raid triomfal de Howard Hughes, que unia en un ràpid i cordial circuit la gran democràcia americana i les democràcies europees i negligia, en canvi, amb tota cura els països totalitaris? Guaitem, doncs, a l'estranger, però sense perdre de vista que, més que espectadors, som destacats intèrprets del drama europeu. Que són la nostra resistència i l'esforç gràcies al qual millorem les nostres condicions de lluita els elements que més poden influir en l'evolució de les situacions de cada potència; que des dels fronts de Llevant i de Catalunya defensem la independència nostra, però també la de Txecoslovàquia, l'existència mateixa de les democràcies occidentals, que seria amenaçada si Mussolini i Hitler aconseguien, quan ells voldrien, un triomf parcial o total damunt nostre. Mentre fem la guerra, el món pren posicions Com més resistim, com més segurs estiguem de la nostra voluntat, més favorables seran aquestes posicions i més indicutible la nostra final victòria.

El casolanisme racial

Marià Fortuny

Carles Pi i Sunyer remarcava en l'acte oficial d'homenatge a Fortuny la catalanitat d'aquest pintor. Es una caracteristica evident del nostre compatriota, i una de les seves manifestacions més típiques és el casolanisme.

En tot el curs de l'evolució moderna de la pintura catalana és remarcable la fermesa dels seus trets nacionals, i una de les conseqüències que té això és el caràcter casolanament tímid de la majoria de les seves manifestacions. Es un fenomen estorador, explicable només per la raó indicada, el retard de l'entrada de l'impressionisme, per exemple, introduït trenta anys després del seu naixement a Batignolles en la forma temorega del modernisme de Rossinyol i Cases, i provocador de veritables tempestes quan Nonell li obre via lliure.

I és que, com venia a dir Joan Sacs, obligat, encara, vint anys enrera, a defensar com una novetat l'impressionisme — ésser innovador o apòstol, en art com en qualsevol activitat humana, és resignar-se a sacrificis extraordinaris i a lluites dures, abandonar la tranquil·litat burgesa per la inquietud i la inseguretat revolucionàries, fugir dels camins fressats per agafar els corriols plens de verdisses.

El poble català, amador de la benestança de la vida normal, de la tebior suau de la llar, fet d'homes de casa, només pot donar per excepció aventurers o conqueridors, perquè fins la immensa majoria dels seus rodamóns són homes que no tenen més aspiració que fundar una família petit burgesa, a sopluig de maldecaps, i que no s'han mogut de casa sinó per tornar al Born amb la seguretat de poder arrelar-s'hi.

Un poble així no pot produir gaires artistes renovadors, i el cas de Fortuny n'és una bona demostració. Fortuny, talent precoç i brillant, passa per París i per Roma en un temps d'extraordinari moviment de recerca de camins nous; colorista formidable, comença assaigs que sembla que l'han de convertir en un dels iniciadors de l'impressionisme, però la timidesa no li deixa completar l'obra començada. Un cop ric de l'experiència d'una carrera incomparable que convertí a trenta anys aquell bordegàs de Reus en un prestigi europeu, Fortuny no va dubtar sobre el camí a seguir: va agafar aquell que significava la satisfacció dels gustos del públic mitjà, el cultiu del pintoresc, de l'anècdota curiosa, de la coloració brillant, va preferir els èxits de crítica oficial i de clientela rica a la creació autèntica. Fortuny va demostrar amb la seva elecció que allò que estimava per damunt de tot era la benestança personal, la tranquil·litat material que donen els guanys pecuniaris; així fou com sacrificà al casolanisme encongit de la nostra raça les seves possibilitats immenses, i així es comprèn que en els darrers temps de la seva vida la melangia de l'obra que havia pogut fer i que no havia fet es convertís en una tortura per al seu esperit.

La submissió a un defecte nacional va reduir aquell gran pintor en potència a un meteor brillant i fugaç, el rastre del qual en la història de la pintura europea fou ben lleuger.

Joan de GARGANTA

El banquet celebrat a París en honor de l'ambaixador Sr. Pascua va constituir un gran acte de solidaritat amb la República Espanyola

Herriot s'adherí a l'acte: "Jo no he renegat mai dels meus amics ni de les meves idees"

També s'hi adheriren, entre altres, M. Delbos, Stegg (ex-president del Consell), els ex-ministres Fevier, Montet, Serol, Viollette, Lagrange i Tessan, Thorez i l'escriptor catòlic Martin Choffier

Els senyors Cachin, Khan, Martínez Barrio i l'ambaixador senyor Pascua pronunciaren importants parlaments

París, 23. — Amb ocasió del segon aniversari de la rebel·lió i de l'agressió feixista contra Espanya, els representants dels partits republicans, socialista i comunista i els de la C. G. T., sota la iniciativa del Comitè "Pau i Democràcia", obsequiaren ahir a la nit l'ambaixador d'Espanya a París amb un banquet.

L'ambaixador estava acompanyat pel president de les Corts, Martínez Barrio; l'ex-ministre d'Estat, August Barcia; el ministre primer conseller de l'Ambaixada, Carner; la secretària de l'Ambaixada, Victòria Kent; l'agregat militar, Bolaños; els escriptors Díaz Canedo i Josep Bergamín; el cap de premsa de l'Ambaixada, Macip, i altres. Un centenar de representants de partits, organitzacions culturals, Lliga dels Drets de l'Home, sindicats obrers i premsa francesa participaren també al banquet, ovacionant Espanya.

Entre les personalitats franceses presents hi havia l'ex-ministre radical-socialista Cudenet i Bayet; el partit comunista era representat pel senador Cachin i altres diputats; el partit socialista, per Grumbach i Zyromavy; la C. G. T., per Bouisson; la Lliga dels Drets de l'Home, pel seu secretari, Khas; el Comitè Pau i Democràcia, per Bougouin. Hi havia presents l'exsots-secretari senyor Lacorre; el savi Perrin; Francis Jourdain, i el savi Langevin, que presidí l'acte. Havien enviat les seves adhesions diverses personalitats polítiques, entre elles el president de la Cambra, Herriot, que envià un noble missatge dient: "El meu deure m'obliga a estar a Lió. Vull que el nostre amic l'ambaixador Pascua excusi la meva absència. El conec la gran estima que tinc per ell i sap que he estat un dels primers que he felicitat la República espanyola, com també sap que he portat el meu homenatge a Madrid en 1932 i que tinc el principi de no renegar mai dels meus amics ni de les meves idees".

També enviaren cartes d'adhesió el professor Wallon, del CoHegi de França; els professors Prenant, de la Sorbona; l'ex-ministre d'Afers Estrangers, Delbos; el president del Senat; el vicepresident de la Cambra, Duclos; l'expresident del Consell, Steeg; els antics ministres Fevrier, Moutet, Serol, Viollette, Lagrang, Tessan; el rector de les Universitats de París; el diputat Thorez; Jean Piot, redactor de "L'Oeuvre"; Paul Perrin, president de l'Associació dels oficials republicans de reserva, i Jean Longuet.

L'escriptor Martí Chauffier declarà que participava en el banquet no sols com a escriptor francès, sinó com a catòlic.

El president, Langevin, concedí la paraula als representants dels partits i organitzacions expressant la solidaritat dels republicans francesos envers l'Espanya que lluita heroicament per la defensa de la seva llibertat i també de França.

"FRANÇA US DEMANA PERDÓ", GUERNUT (EX-MINISTRE)

Parlà l'ex-ministre radical-socialista Guernut, el qual pronuncià paraules commovedores a favor d'Espanya, "víctima de la més abominable de les agressions. Espanya, la nostra aliada a Ginebra, ha d'esser defensada, la víctima de l'agressió feixista ha d'esser salvada. Cap francès no pot pensar que s'abandoni Espanya". Recordà que el món s'aixecà quan l'assumpte Dreyfus demanant justícia, i ara és un país, un noble país, víctima d'una injusticia, i la humanitat ha d'aixecar-se protestant. Criticà la política francesa envers Espanya, i declarà: "Senyor ambaixador: França us demana perdó".

"LA DERROTA DE LA REPUBLICA FORA LA DERROTA DEL MON", GRUMBACH (DIPUTAT)

El representant del partit socialista, Grumbach, ha declarat que els republicans i els socialistes francesos faran tot el que puguin per reparar els errors comesos per la política francesa. Els interessos espanyols són també interessos de França, perquè el destí de les dues democràcia depèn de la guerra d'Espanya. Va celebrar els dos anys de magnífica resistència republicana, i digué que França i Europa si volen defensar llurs interessos no han de permetre l'agressió contra Espanya. Va expressar la seva esperança en el triomf final de la República espanyola, perqu la derrota de la República seria la derrota del món, i Espanya salvarà el món.

"FRANÇA NO POT IMPEDIR A ESPANYA DE RESPIRAR", CACHIN (EX-SENADOR)

L'ex-senador Cachin vol parlar francament, i opina que França ha fet una mala política respecte a Espanya. Es dirigeix als depresentants dels altres partits del Front Popular, i diu que el partit comunista, des del primer moment, ha indicat el camí. Creu e nel triomf de la República, com ho ha cregut en els moments que semblaben desesperats.

— Ens trobem en un moment dramàtic — diu l'ex-senador —, no solament de la història d'Espanya, sinó de la història del món.

Per tant, es dirigeix als representants del Front Popular per a preguntar-los: La situació és més greu, per què no s'obra la frontera? Anglaterra no ha demanat això, i França no pot impedir Espanya de respirar. No hi ha a la Història una pàgina més noble, més heroica que la lluita a Espanya. El deure de França no és de pronunciar paraules d'homenatge, sinó d'ajudar-la. L'ex-senador Cachin reconservadors britànics. Si és veritat llava desconfiar de la política dels corda que un diputat anglès ifaconseque França necessita l'ajut d'Anglaterra, també és veritat que Anglaterra necessita l'ajut de França. Ha arribat el moment de l'acció. Franco no pot triomfar. Si triomfés, ¿quin francès pot acceptar el triomf de la política de Bismark, contra la qual França féu la guerra en 1870, precisament perquè Napoleó III no va voler que un príncep alemany fos nomenat rei d'Espanya?

Si França no obra, ¿quina serà l'actitud de l'Espanya republicana? Nosaltres, republicans, demòcrates, socialistes, comunistes, en el terreny internacional, hem de deixar les rivalitats particulars i restablir la unitat moral absoluta davant Espanya. El porvindre lluny no interessa ara; és el moment actual, en què Espanya i França tenen interessos iguals, el que ha d'obligar la unió de tots els partits i de totes les organitzacions.

"ESPANYA DEFENSA ELS IDEALS DE LA REVOLUCIO FRANCESA", CUDENET (DIPUTAT)

El radical-socialista Cudenet pronunció enternidores paraules per a Espanya, i declarà que Espanya defesa l'ideal de la revolució francesa i de la civilització europea. Espanya ha donat un exemple a tot el món i a França defensant el seu país, la seva llibertat i la seva democràcia.

"DEFENSEN LA VOSTRA LLIBERTAT I LA DE FRANÇA", EMILI KHAN (SECRETARI DE LA LLIGA DELS DRETS DE L'HOME)

Emili Ghan, secretari general de la Lliga dels Drets de l'Home, va excusar l'absència de Víctor Basch, que es troba malalt. Porta a l'ambaixador d'Espanya l'homenatge de la Lliga en el segon aniversari de l'agressió feixista, i recorda que des del primer moment la Lliga va demanar el Govern francès una política de defensa de l'Espanya republicana, "injustament atacada i legalment abandonada". Espanya defensa la seva llibertat i la de França, defensa tots els pobles contra el renaixement de la barbàrie, que troba aprobació en certs pobles que es creien civilitzats. El món assisteix a l'apologia de la barbàrie a Alemanya i Itàlia, mentre Espanya, sublim i gran, defensa els nostris principis democràtics i se sacrifica. El secretari de la Lliga dels Drets de l'Home va recordar lis revolucions francesa i nord-americana, i declarà que, com aquelels revolucions, Espanya triomfarà en la seva, perquè representa la joventut d'Europa.

vSI FRANÇA HAGUES RESPECTAT EL PACTE DE LA S. DE N. HAURIA HAGUT DE GARANTIR LA INDEPENDENCIA D'ESPANYA" BAYET (DIPUTAT)

Bayet parlà pel Comitè Pau i Democràcia, i expressà la seva adhesió envers Espanya, que defensa amb un heroisme sense precedents l'ideal de la democràcia europea. Els soldats de la revolució francesa de l'any 2 — diu Bayet — es trobaven en una situació menys difícil. Espanya no pensava en la guerra, era pacífica, i fou agredida per Alemanya i Itàlia. Si França hagués respectat el pacte de la S. de N. hauria hagut de garantir la independència d'Espanya. Recorda que des de primera hora, Herriot i altres radicals-socialistes manifestaren llur adhesió envers Espanya i demanaren una política realista davant les agressions. Però també a Anglaterra, i no solament a França — diu Bayet — l'opinió canvia i canviarà encara més. Ara són els liberals anglesos els que demanen l'obertura de la frontera francesa, i la frontera francesa serà oberta. Ell, personalment, demanaria més; però ell no és Govern. La democràcia espanyola triomfarà, i en triomfar defensarà també els interessos de França. Recorda la carta que ha rebut d'un alumne seu, que s'ha allistat voluntari a Espanya, i que li pregunta quau le França de la revolució complirà el seu deure a Espanya, on han arribat els alemanys. França complirà amb el seu deure, perquè el fracàs d'Espanya seria el fracàs de França.

"LA MAJORIA DE L'OPINIO PUBLICA ES FAVORABLE A LA REPUBLICA" — BOUISSON (C. G. T.)

El representant de la C. G. T., Bouisson, diu que la seva organització no fa política i s'ocupa únicament d'acció. Ha plantejat el problema als delegats sindicals internacionals: ¿No es pot fer més a favor d'Espanya? ¿Per què no es fa un nou esforç per tal de trametre grans quantitats de que-

(Segueix a la pàgina 4)

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

En el sector de Barracas les nostres forces fan recular l'enemic i li causen moltes baixes

En un combat aeri al front de Llevant la nostra aviació ha tombat vuit "Fiats"

ELS COMUNICATS OFICIALS

FRONT DE LLEVANT. — S'ha combatut amb gran duresa durant tota la jornada al sector sud de Barracas. Després de quatre hores d'intensíssim combat les tropes espanyoles han rebutjat rotundament, causant-los una extraordinària quantitat de baixes, els invasors que atacaven les posicions de Cerro Cruz i de Cerro San Roque.

FRONT D'EXTREMADURA. — Les forces al servei de la invasió estrangera han continuat avui llur ofensiva a tots els sectors d'aquest front, i es lluita fortament a la zona de Monterubio, Valsequillo i Madrigalejo.

L'enemic ha aconseguit ocupar Aceuchal i travessar el Guadiana.

L'aviació estrangera, que ha descabdellat gran activitat, ha bombardejat barbarament el poble de Castuera. L'agressió ha estat portada a cap per gran nombre d'aparells, que han causat moltes víctimas.

FRONT DEL CENTRE. — Ha estat volat per les nostres forces un fortí al sector de la carretera d'Extremadura, i ha causat a l'enemic baixes vistes.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

Aviació. — En el combat que en la jornada d'ahir tingué lloc al front de Llevant foren abatuts en total vuit "Fiat", i per la nostra banda es perderen tres caces.

A les 6'19 hores d'ahir fou agredit per l'aviació estrangera el poble de Torrevieja (Alacant). També foren criminalment bombardejats els barris marítims de València, Gandia i Dènia, i aquestes agressions ocasionaren víctimes.

En un dels nostres aeròdroms del Front del Centre aterrà ahir un avió marca "Fiat", el pilot del qual, de nacionalitat italiana, es passs voluntàriament a les nostres files amb el seu aparell.

ACOTACIONS

Generositat

D'ençà que he sabut que la Gastronòmica ha fet un present de no recordo ara quants milers de pessetes a l'Exèrcit, que no solament trobo els menús dels seus restaurants populars més suculents, sinó també més profitosos. Mentre endrapo contemplo amb un secret orgull els meus comensals i em sembla que tots plegats, en aquells moments, treballem, encara que sigui d'una manera inconscient i gaudiosa, pel bé de la pàtria. Car la glòria del donatiu, la generositat és ben bé de la Gastronòmica. Però els veritables aportadors no és possible negar que som els comensals. Ja, mentre lluro el tiquet i pago, no puc deixar de calcular "in mente" en quina petita part contribueixo en el donatiu futur.

Més que la generositat de la Gastronòmica, m'admira, però, i patrebé m'entendreix, la generositat d'algunes divisions del nostre Exèrcit envers els infants. Sembla que hi hagi divisions que vulguin competir a protegir-los. Em refereixo, és clar, a tots aquests donatius de sucre, de llet condensada, de llegums, que fan amb destinació als menjadors infantils. Per força un Exèrcit animat d'aquests sentiments ha d'esser un gran Exèrcit. Es, millor dit, un Exèrcit perfectament conscient de la seva missió: un Exèrcit que sap que lluita, tot simplement, per establir, en el futur, una vida més bella.

Tot plegat significa que, ni en la reraguarda ni en el front, entre els antifeixistes no sols no hi ha egoismes, sinó un veritable esperit de sacrifici.

I això, moralment, és magnífic, és encoratjador. En el fons, però, efecte potser de la meva mesquinesa, em pregunto si tot plegat és pràctic. Perquè fixeu-vos que en aquests donatius mutus, en aquesta protecció de la Gastronòmica a l'Exèrcit i de l'Exèrcit a la Gastronòmica, perquè pugui fer rutllar els menjadors infantils, juguen milers i milers de pessetes. ¿No seria cosa, doncs, que, deixant de banda sentimentalismes, fos estudiat aquest contrast com un simple problema econòmic i de distribució? Es només com a modest contribuent a l'obra de la Gastronòmica que ho pregunto.

BEGUR

COMENTARI

El comissariat de Guerra

UNA de les branques del nostre Exèrcit que més positivament hauran contribuït a la capacitat de resistència i de preparació de les nostres unitats militars és, sens dubte, el Comissariat de Guerra. Si no oblidem que la lluita que fa dos anys sostenim respon, a part del caient invasionista, a una pugna entre la llibertat i l'esclavatge, democràcia o feixisme, que és, en definitiva, la imposició d'un sistema polític contra un altre sistema, hem de reconèixer sincerament, que la creació d'un organisme que sense ésser tècnicament militar, contribuís a la preparació civil del soldat eu allò que, en la vida militar, la guerra li imposava, era una necessitat. D'ací que la tasca que el Comissariat de Guerra ha de realitzar i realitza a l'Exèrcit sigui una tasca orientada, principalment, de cara a la major formació del combatent en quant les finalitats de la nostra lluita no perdin les característiques actuals. I així com en el terreny nacional la política de la República marxa orientada sota el guiatge d'un Govern d'Unitat Nacional, i la política municipal s'endega amb la participació de totes les forces antifeixistes, no és gens agosarat suposar o demanar, que el Comissariat aglutini totes aquestes forces.

No volem pas dir, amb les ratlles precedents, que el Comissariat sigui, avui per avui, patrimoni d'una organització ni que la seva funció respongui exclusivament a una política determinadament partidista. No. La tasca del Comissariat és prou clara perquè hom no li faci els elogis escaients. Si ens hi referim avui és, més aviat, emparant-nos en la nostra condició de catalans i agafant-nos al dret que ens dóna el tenir la guerra dins de casa nostra. I també, perquè atesa la missió primordial d'aquest organisme, voldríem que els Comissaris, que són, dintre l'exèrcit, la representació política que la República encarna, siguin els homes que millor preparació tinguin, per tal que la seva tasca sigui el més profitosa possible. Es, doncs, sota aquest imperatiu que parlem avui del Comissariat. I que aquest és el lema de totes les organitzacions antifeixistes ho prova el fet que el bo i millor de cadascuna d'elles realitza serveis altament estimables i que hauran de contribuir poderosament a l'èxit de la nostra causa.

Ara bé. No negarem pas la desproporció existent entre unes i altres forces, dintre el Comissarist de Guerra. I afirmem, d'antuvi, que no ho fem pas per un afany de recomptar els quadres de militants ni escatir la capacitat d'uns i altres. Ens recolzem, en les dades que sobre el cas tenim. I en el desig d contribuir, com a catalans que sentim la guerra i ens trobem lligats a la seva sort com a homes i com a poble, en fem esment reclamant allò que considerem just i equitatiu.

Es indubtable que no tothom serveix per a fer la guerra amb un fusell a la mà. Cada home té les seves aptituds peculiars, i és norma — en el terreny polític, de bona tàctica — emprar aquest home en allò de més útil i de resultats més pràctics. Acceptant com a bona aquesta teoria és, doncs, indispensable que els homes que cada organització antifeixista proposa per a Comissaris — sempre i quan sigui possible — siguin acceptats. Quan el partit o l'organització els proposen — i més si es fa sense intencions de defugir una participació directa en els afers de la guerra —, és que tenen el convenciment que aquell militant pot rendir allò que la guerra reclama.

Cal, doncs, en benefici de la unitat preconitzada — i que, per sort, existeix — que hom procuri que el Comissariat de Guerra sigui, amb la participació efectiva justament ponderada, de totes les forces antifeixistes, la pedra angular sobre la qual es basi una ràpida victòria en la lluita que sostenim contra els agressors de la civilització.

Tots els papers de l'auca

Goering fa ara l'elogi de Mèxic

Londres, 23 (per telèfon). — Una nota de Berlín publicada a la premsa anglesa diu que el general Goering ha publicat un article en relació amb el seu pla de quatre anys explicant que l'expropiació dels pous de petroli per part del Govern de Mèxic ho troba molt ben fet. El règim de Mèxic — afegeix no Ns comunista bolxevic, sinó liberal i dominat per la influència de la classe mitjana. Continua dient que els capitalistes a Mèxic havien abusat dels seus drets i privilegis i que mereixien que els fossin confiscats els seus béns. Es veu, doncs, que quan volen els líders alemanys saben dissligir entre un règim bolxevista i un règim democràtic i popular. Tot és segons el color del mirall i les conveniències del moment.

ELS BISBES ES VOLEN REUNIR

Berlín, 23. — L'episcopat alemany ha invitat l'episcopat austríac perquè participi en la conferència episcopal alemanya que es reuneix tradicionalment a Fulda el mes d'agost de cada any.

Els elements nazis s'esforcen a impedir la participació dels bisbes austríacs, i afirmen que això "equivaldria a aprovar l'actitud antialemanya de l'episcopat alemany". — Fabra.

* * *

Berlín, 23. — S'han iniciat a Berlín unes negociacions encaminades a la concertació d'un tractat comercial entre Alemanya i el Manxukuo. — Fabra.

Un elogi de Besteiro

Madrid, 23. — "La Libertad" insisteix a posar de relleu la figura del senyor Julián Besteiro, i diu: "Nosaltres no creiem en la fórmula política del silenci: però es poden prestar grans serveis al país callant a temps, principalment quan el que calla té de sempre provada la seva lleialtat al règim i a l'ideal."

Rússia no creu que el Japó es llanci a una nova guerra

Però...

RUSSIA NO DESITJA UN CONFLICTE ARMAT AMB EL JAPO, PERO HA PRES TOTES LES PRECAUCIONS

Londres, 23. — Notícies procedents de Moscou asseguren que als cercles polítics es guarda una gran calma i que no existeix a Russia cap atmosfera que pugui fer creure en la imminencia de cap conflicte. No es creu que el Japó, compromès en la guerra d'agressió contra Xina, pugui suportar una altra guerra al mateix temps i tenir la intenció de mantenir la seva provocació fins al límit extrem.

Segons els cercles oficiosos russos, el conflicte actual no sembla més greu que els anteriors, i només podria ésser complicat per la insistència del Govern japonès a demanar la retirada de les tropes russes.

Rússia no vol un conflicte armat. No obstant, ha pres totes les mesures necessàries. — Agència Espanya.

ELS ESPORTS

CICLISME

LA VOLTA A FRANÇA

BARTALI VENCEDOR DE LA CATORZENA ETAPA

La sortida ha estat donada a les 8'30 del matí. Els corredors han passat els primers quilòmetres a un tren lent, a un promedi d'uns 20 quilòmetres per hora, fins prop d'arribar al peu del coll d'Allos, primer de la dura etapa. El temps és magnífic. Els corredors divisen ja el primer esculi de l'etapa.

Els corredors arriben al peu del coll d'Allos amb 45 minuts de retard de l'hora assenyalada. No hi ha hagut, per tant, cap desgast excessiu d'energies per part de cap participant. S'emprèn l'escalada. Bartali, amb gran energia, ataca fortament des de bon començament. A dos quilòmetres del cim Bartali accelera encara més el seu tren. Passa pel control de puntuació, al cap d'un escamot, que el seu pas és registrat per aquest ordre: Bartali; Vissers, a 9 segons; Cosson, a 15 segons; Glanello, Martano, Marge, Maes i Neuville.

Els seguidors comproven que Bartali, que portava ahir 1 minut 45 segons de retard, en relació amb el líder, Vervaecke, es troba ara a 56 segons del belga, per la bonificació d'un minut 0 segons que li correspon per haver passat primer el coll. S'espera el pas dels "tours" pel coll de Vars, i mentrestant els corredors s'ajunten a l'escamot, que avui serà Bartali el que tindrà interès d'anar-lo disgregant.

En les primeres ondulacions del Vars el corredor italià va separant-se, a poc a poc, alguns metres dels seus immediats seguidors. Pel cim d'aquest coll passa també primer Bartali, seguit dels següents corredors: Cosson, a 18 segons; Vissers, a 30 segons; Mollo; Vervaecke, a 1 minut, 8 segons; Magne, Vicini, Gallieu, Martano i Bergamaschi.

A partir d'aquest moment Bartali és ja virtualment el posseïdor del jersei groc, car, ultra la bonificació que li correspon, porta un avantatge efectiu de més d'un minut sobre Vervaecke.

En el descens d'aquest coll el belga fa esforços per a recuperar el terreny perdut, i s'apropa a Bartali, però la mala sort seguix perseguint-lo, i, ultra no trobar-se en la seva millor forma, té la desgràcia de caure i de trencar una roda. Això és aprofitat per Bartali, per escalar tranquil·lament el coll d'Izoard. Heu vos ací, sinó, la classificació del pas dels corredors: Bartali; Vicini, a 2 minuts, 45 segons; M. Clemens, a 4 minuts, 20 segons; Martano, a 9 minuts, 45 segons; Gallien i Cosson, a 11 minuts, 30 segons; Servadei, Magne; Vervaecke, a 14 minuts 8 segons.

La desgràcia que persegueix Vervaecke fa que ja hagi perdut el seu jersei de líder, donat que Bartali totalitza 4 minuts, 43 segons de bonificacions en els tres colls, i el seu avantatge haurà d'augmentar encara abans d'arribar a la meta.

Els darrers quilòmetres es converteixen en una escapada formidable de Bartali, que en plena eufòria marxa a una velocitat impressionant. Degut a la seva arribada a Briançon compta ja amb moltes possibilitats d'adjudicar-se la Volta d'enguany.

LA CLASSIFICACIO DE L'ETAPA

L'ordre de l'arribada al final de l'etapa és el següent:

1. — Bartali, 8 h. 45 m. 7 s.
2. — Vicini, 8 h. 54 m. 25 s.
3. — M. Clemens, 8 h. 55 m. 55 s.
4. — Servadei, 9 h. 25 s.
5. — Mollo, 9 h. 32 s.
6. — Martano, 9 h. 4 m. 18 s.
7. — Gallien, 9 h. 5 m. 20 s.
8. — Cosson.
9. — Lowie.
10. — Vervaecke, etc.

L'ETAPA BRIANÇON-AIX-LES-BAINS

Aix-les-Bains, 23. — Avui s'ha disputat l'etapa Briançon-Aix-lis-Baine, en total 311 quilòmetres, sortint els corredors de la població esmentada en primer lloc sense haverst registrat cap abandonament.

Durant els primers quilòmetres els corredors han marxat en compacte escamot.

Porp del Galibier s'ha disgregat l'escamot, quedant en primera posició Viccini i Bartali, que van cobrant avantatja a un segon grup integrat per Vervaecke, Cosson i l'equip dels belgues. A un quilòmetre del cim Viccini i Bartali entaulen un fiira lluita que es resolt, a pocs metres del cim, a favor de Viccini, que corona primer l'altura, seguit a mitja roda de Bartali. En tercera posició passa Gianello, i a cinc segons Cosson i Martano.

Com a nota remarcada d'aquesta etapa cal consignar l'esgotament que demostra Vervaecke, mentre Bartali es troba magnífic de facultats, havent deixat a Viccini cornar primer el Galibar perquè el seu company, amb la bonificació, pogués prendrt el segon lloc de la classificació general a Mathias Clemens.

EL CINEMA

CATALUNYA MARTIR

Laya Films ha apiegat en un documental de llarg metratge titulat "Catalunya màrtir", els més tràgics aspectes dels bombardeigs de la nostra terra per l'aviació italo-alemanya.

La Barceloneta, Badalona, Lleida, Figueres, Barcelona, Granollers, en revure en el llenç per mitjà d'aquest film impressionant les seves més tràgiques hores, el convertelxen en un document d'irrefutable acusació. Les més paoroses escenes obtingudes ardidament pels "cameramen" de "Laya Films", i inèdites per al nostre públic, diran amb esfereïdora eloqüència en la Conferència Internacional de la Pau que se celebra a París, tot l'horror de la nostra tragèdia i la grandesa de la nostra lluita.

La primera còpia d'aquesta cinta adientment comentada — i de la qual es fan versions en tots els idiomes — sortí abans d'ahir cap a París. El director general de Propaganda de la Generalitat, senyor Jaume Mirabitlles, que n'és el portador, tindrà cura de la presentació en l'esmentada Conferència.

LA MUSICA

"ROMANCES DE MAGUELONA", DE BRAHMS, I "MELODIES", DE DUPARC

Amb les audicions assenyalades per a avui i el diumenge que ve, finirà la segona sèrie de recitals de "lieder" que tan brillantment s'efectiuen al Casal de la Cultura, organitzades per la Direcció General de Radiodifusió. En els programes figura la primera audició d'un gran cicle de composicions de Brahms, titulat "Romances de Maguelona", obra capdal entre la producció lírica del famós compositor hamburguès, i que donada la seva importància serà interessantissim de fer conèixer al nostre públic.

Contrastant amb aquesta audició es donarà també pir primera vegada la cocecció completa de "Melodies" de l'important compositor francès Duparo, la major part de les quals també són desconegudes a Barcelona, no obstant i figurar entre els millors models de la música vocal francesa.

Les 28 "Romances" i "Melodies" que integren aquestes dos grans apiecs líriics eeran dividides entre els dos programes, i estan confiedas, l'execució de les obres de Brahms, a la contralt Concepció Callao i e la pianista Enriqueta Garreta, i les de Duparo a la soprano Mercè Plantada, el bariton Ricard Fuster i la pianista Maria Canila.

Tots aquests notables artistes han consagrat llarc temps a l'estudi i assaig de dits obres, constituint això una garantia de la bondat de les execucions preparades amb tota cura i qut sens dubte interesearan en gran manera als radioients.

Teatre Català de la Comèdia
(ABANS POLIORAMA)
Avui tarda, a les quatre
Nit, a les deu
el sainet original de Xavier Regás
La patètica
per Enric Borràs i Maria Vila

FRONTO TXIKI-ALAI
Avui tarda, a les 3'30
ALEGRIA I LOLILLA
contra
CARMENCHU I VASQUITA
Nit: No hi ha funció

FRONTO NOVETATS
Avui tarda, a les 3'45, a pala:
QUINTANA IV - VILLARO
contra
GALLARTA III - IZAGUIRRE I
Demà, dilluns, a la tarda
AIPIOLEA - ERMUA
contra
CNTO. BILBAO - CAMPOS
Detalls per cartells

Generalitat de Catalunya

PRESIDENCIA

Despatx i visites

El President de la Generalitat, senyor Companys, passà el matí treballant i despatxant amb els alts funcionaris del seu departamint.

Conversà breument amb els periodistes sobre assumptes particulars, i no els donà cap notícia publicable.

El complimentà el president interi del Tribunal de Cassació de Catalunya i de l'Audiència de Barcelona, senyor Rodríguez Dranguet, el qual anava acompanyat del secretari senyor Poblet.

Més adhesions al President

Són nombrosissimes les cartes i telegrames d'adhesió al Presidint de Catalunya arribats a la Secretaria de la Presidència amb motiu de la commemoració del segon aniversari del 19 de juliol. A continuació donem la llista següent:

Administrador de la Duana Nacional de Barcelona, en nom propi i de tot el personal; Joan Mora; Tomàs Ramon Espinel; Francesca Espinel; Pàtria Nova; Centr eCultural d'Esquerra Republicana de Catalunya; Esquerra Republicana d'Arenys de Mar; tinent coronel Gómez, cap de la Divisió Mixta; comissari municipal de Pereiló; comissari i tnginyers del 12 Cos; personal de l'Hospital número 1, del 15 Cos d'Exèrcit; Cimandament, comissari i artillers de l'11 Bateria del 12 Cos d'Exèrcit; Marins de la 56 Brigada; Esquerra Republicana de Manresao; Casal Català d'Olot; Rafel Esteve Mulet, dt Castellvell i el Vilar; Francesc Moreno, de la 56 Brigada de Marina; el comandant del 5.è Batalló de Marina; Según Batalló de la 14 Brigada Internacional; Joan Hera, de la 56 Brigada de Marina; J. Altaba, comissari d'Assistència als Refugiats; comissari municipal de Castelldefels; alcalde de Caèà de la Selva; cap de la 145 Brigada Mixta, en nom propi i dels combatents al seu cimandament; comissari delegat de Guerra de l'Agrupación Quirúrgica d'Hospitals Militars; cap i combatents de la 31 Brigada Mixta; comissari Prefactura Forces Blindades; Isidre Torrecilla; Jisep Saramatern; Joan Boada; Pere Terres; Antoni Rabull; Plans Sala; J. Martínez; Josep Oliver Molins; Empar Piera; Màrius Mias; Joan Garcia; Pere Morillo; Albert Dalmau; Guillem Fibla; Angel Rifez; Joan Mercader; A. Roca; Josep Persech; Josep Garena; Vicenç Sala; Genis Mas, combatent de la 144 Brigada; Manuel Fàbregues, combatent de la 55 Divisió; E. Comes Vitales; Angel Acebeda; Francesc Besques; Marcelhi Gascón; Andreu Coll; Antoni Cantiu; Francesc Moliners; Esteve Coll; Francesc Terrer; Elies Benaiges; Antoni Múrcia i Terrers; Màrius Mir Olives; V. Simón; Pau Pérez; M. Canturri; Pere Ardèvol; J. Clop; Pilar Uspí; Ramin Clop; Josep Ferrer Parés; Josep Font Niubò; Antoni Soler; Ramona Riu; Joan Padrós Subirana; Miquel Vinyoles; Pere Francos; Joan Cascilles; Ramon Vallnora; Miquel Nogués; Eudald Pladevall; Josep Gil; Manuel Capdevila; Lluís Vilella; Jaume Tirt; Josep Franques; Eudald Muntanyà; Rossend Bru; Josep Nogué; Casimir Ermengol; Josep Grau; Manuel Comadevall; Teresa Palaet; Marià Baños; Elvira Rodríguez; Antoni Baños; Joan Freixes; Pere Coll; Joan Roca; Lluís Prigat; Joan Riua; Teresina Santaeugma; Conxita Serra; Mateu Dalmau; Manuel Lombardia; Miquel Font, guàrdia de Seguretat; Manuel Villanueva; Angel Ginestà; Maties Pérez, comandant; Jian Severino; Alexandre Gasch; Celedoni Esteban Borrego; R. Suriar; Gregori Severino; Angel Chacón; Josep Gil; Pere Garcia; Julià Martínez; Manuel Pérez; Josep Rodeja; Jaume Rodeja; Agustí Mitja; Miquel Ribes; Josep Dunjo; Jisep Pérez; Enric Bassard; Joan Alemany; E. Busquet; R. Gelabert; Vicenç Comadran; Francesc Dutrem; Ernest Dutrem; Pau Ventura; Vicenç Mir; S. Gómez; Emili Gómez; L. Ribes; Joan Montrallà; Carme Ribera; Maria Rovira; Antoni Cabero; Concepció Uli; Carme Diego; Francesc Laparra; Jutjat Popular de Lluriana di Ter; Departament de Proveïments de Lluriana de Ter; Joan Raulet; María Andun; Joan Bachs; J. Tobella; Miquel Ros; B. Marín; Josep Castells; Anna Cardona; Carme Cardona; Salut Llaveria; Josep Roca; Josep Teixi; Esteve Vendrell; Pere Nogué; Benet Trull; Angel Vilardell; Francesc Balaguer; Antoni Viadé.

CULTURA

El senyor Joan de Garganta li és concedida l'excedència de professor a Olot

El "Diari Oficial" d'abans-d'ahir publica una ordre per la qual és concedida l'excedència al professor de l'Escola Superior de Paisatge, d'Olot, Joan de Garganta i Fàbrega, pel temps que exerceixi el càrrec de Director general de Serveis Correccionals de Catalunya.

ECONOMIA

Consell General de la Indústria Química

La Federació Econòmica d'Olis, Grasses i Sabons, invita els fabricants de sabó, Consells d'Empresa, d'Agrupaments i Empreses CoHectivitzades de totes les cases productores d'aquest article, de Catalunya, a assistir a la reunió que tindrà lloc a la Sala d'Actes de la Conselleria d'Economia, Avinguda del 14 d'Abril 407, baixos dreta, el proper dilluns, dia 25 del corrent, a les deu del matí.

GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

Llicències per a l'ús i tinença d'aparells fotogràfics

Es posa a coneixement de tots els posseïdors d'aparells fotogràfics, que es concedeix un darrer terminl, que finirà el dia 14 del priper agost, perquè es proveeixin de la corresponent llicència per a l'ús i tinença d'aquells, fent avinent que després d'aquesta data seràn ocupats tots els aparells que no estiguin convenientment declarats, i a més seran imposades les sancione a que a dret hi hagi lloc.

Aquestes llicències són lliurades a la Secretaria General de la Comissaria General d'Ordre Públic de Catalunya, d'onze a una tots els dies hàbils.

Carnet del dia

Actes, Conferències, Reunions

Per a avui

... a les 10. Assemblea del Sindicat de la Indústria de l'Edificació (U. G. T.), Secció de Paletes i Manobres, al seu estatge social.

... a les 11'30. Conferència de Maximilià Martínez Moreno a l'Ateneu Barcelonès, Canuda, 6, organitzada per l'Ateneu Professional de Periodistes. Tema: "L'individu al front dels seus deures com a ciutadà i com a home".

... a les 16. Assemblea del Sindicat del Rem de l'Automòbil (U. G. T.), al carrir Diputació, 277.

Per a demà

... a les 19. Reunió de delegats sindicals de les Seccions d'Impermeables, Toldes, Capills i Gorres, Matalassos i Paraigues del Sindicat del Vestit (U. G. T.), al seu estatge social.

NOTES SOLTES

Al Socors Roig de Catalunya s'ha rebut la quantitat de 609 pessetes dels soldat sde la 3.ª Companyia del 35 Batalló d'Obres i Fortificacions, i 400 del C. L. de Banyoles del S. R. de C., en concepte de donatiu pro campanya d'estiu.

Es posa a coneixement de tots tla companys associats a la Cooperativa per a Obrers de Premsa Diària que el dimarts, dia 26, de vuit auna i de tres a set, es despatxarà carn al domicili de l'entitat, carrer d'Aribau, 60, amb el tiquet 3 ó 4.

ELS TRIBUNALS

Causes vistes ahir

Continua multant-se els acaparadors

Davant els diversos tribunals que funcionen a la nostra audiència es veieren distintes causes els resultats de les quals, per als respectius processats, foren els següents:

Condemnats:

Per acaparament, multa de mil pessetes a Francesc Granet Domènech; per derrotisme, sis anys i un dia d'internament en camps de treball a Rogeli Serra Santaulària; per infracció en les normes de racionament s'imposaren les següents penes: Cristòfol Carbajosa Morales, Francesc Almazan Gràcia i Josep Burillo Rabal, 75.000 pessetes que hauran de pagar mancomunadament; Josep Gràcia Bosch i Ignasi Laleza Vila i Ramon Argueta Serrano, 1.000 pessetes a cada un; a Angel Bez Esteve, 10.000 pessetes; per venda a preus superiors al de taxa, a Alfons Serrano Reina, 5.000 pessetes de multa.

Absolts: Pere Xicart, Josep Gaspar, Benedicte Gonzàlez Muñoz i Ramon Galup Riera.

Acaparadors i venedors desaprensius condemnats

Pel Tribunal Permanent de Guàrdia es van imposar ahir les següents condemnes:

A la casa Rayon y Seda, 5.000 pessetes de multa per venda a preus abusius.

Pel mateix delicte fou multada amb 50.000 pessetes la casa Guitart, i la casa Mañé amb altres 50.000 pesetes també per venda a preus abusius.

Per acaparament foren condemnats a una multa de 10.000 pessetes Jaume Humbert Fabres i Agustí Lluís Salvador.

Joan Clos Pascual, acusat de vendre a preus abusius, fou absolt.

TRENCATS Guariment ràpit i econòmic
ORTOPEDIA MALUDO Aribau, 5

El Govern de la República

ESTAT

La signatura del Tractat del Chaco

El ministre d'Estat, senyir Juli Alvarez del Vaio, que en il seu temps va presidir la Comissió d'Enquesta de la Societat de Nacions per estudiar l'assumpte del Chaco, ha tramès, amb motiu de la signatura a Buenos Aires del Tractat del Chaco, el següent telegrama al ministre de Relacions Exteriors de la República Argentina:

"Ministri de Estado a S. E. doctor Cantillo, ministro de Relaciones Exteriores. — Buenos Aires. — Sírvase V. E. aceptar las felicitaciones más entusiastas del pueblo español, del Gobierno y mías propias, por la firma del Tratado de Paz del Chaco, rogándole ragaselas presintes con nuestri respetuoso saludo a S. E. el Presidente Ortiz. España, que conoce los sufrimientos de la guerra, rigocíjase al ver restablecida la paz entre los doe pueblos hermanos de Amñrica, sobre la base de la justicia y de la independencia nacional. — Alvarez del Vayo, ministro de Estado."

Un altre telegrama ha estat tramès al ministre de Relacions Exteriors del Paraguai, redactat in els següents termes:

"Ministri de Estado a ministro Relaciones Exteriores. — Asunción (Paraguay). — El pueblo español regocíjase al ver restablecida la paz entre los dos países hermanos América y une, a las felicitaciones entusiastas del Gobierno y mías, su saludo cordial al pueblo paragueyo formulando ios más fervientes votis por su porvenir y prosperidad. — Alvarez del Vayo."

Un altri telegrama redactat en els mateixos termes ha estat tramès al ministre de Relacions Exteriors de Bolivia.

Nou delegat del ministeri a l'agència telegràfica "Fabra"

Havent estat acceptada la dimissió que del càrrec de delegat del ministeri d'Estat en el Consell d'Administració de l'agència telegràfica "Fabra" havia presentat el senyor Just Cabot Ribot, ha estat nomenat per a aquest càrrec el senyor Joan Josep Marquès.

INSTRUCCIO PUBLICA

PRO INFANCIA EVACUADA

El senyor Morellí, en nom dt la Junta per a l'Ampliació d'Estudis i Investigacions Cientifiques, ha fet lliurament al Consell Nacional de la Infància Evacuada de la quantitat de 19.765'45 pessetes, import d'un dia d'haver que amb aquest fi ha deixat el personal d'aquella institució, acitud que el Consell agraeix en el molt que val.

ORDRE PUBLIC

La policia ha descobert diversos gèneres emmagatzemats valorats en uns sis milions de pessetes

Agents de la Brigada d'Investigació Criminal acaben de portar a cap dos excellents serveis, per mitjà dels quals han posat al descobert nous especuladors que, aprofitant-se de l'anormalitat de les actuals circumstàncies, pretenien enriquir-se sense exposar-se.

Ja feia un quant temps la policia seguia la pista de determinats individus les activitats dels quals semblaven molt sospitoses, fins que aconseguiren saber que es tractava d'un importantíssim amagatall de gèneres, que guardaven clandestinament per tal de revendre'ls a preus exagerats.

En diversos magatzems de la nostra ciutat els agents de la Brigada Criminal trobaren, hàbilment amagats, gran quantitat de fardells plens de gèneres de punt, el valor dels quals puja a 6.000.000 de pessetes.

En un altre local foren trobades peces de seda que en conjunt fant vint mil metres, el valor de les quals també és molt important.

S'ha comprovat que el propòsit dels autors de l'ocultació era provocar una alça i vendre els gèneres d'una manera abusiva.

Els aprofitadors fracassats han estat detinguts i posats a disposició del Tribunal corresponent.

Donatiu i felicitació del Banc de Bilbao

Ahir al matí visità el director general de Seguretat el president del Consell d'Administració del Banc de Bilbao, senyor Muñoz Martínez, el qual li lliurà 5.000 pesetes per tal que, en compliment d'un acord adoptat pel Consell d'Administració de l'esmentat Banc, siguin destinades com a donatiu al CoHegi d'Orfens del Cos de Seguretat (grup civil).

Ensems li transmeté la felicitació de l'esmentat Consell pel servei policíac que donà per resultat la ràpida detenció dels autors de l'atracament realitzat el dia 8 a la sucursal del Banc de Bilbao a Sabadell.

Els especuladors

Genís Guevara Pérez fou sorprès per uns agents de policia quan més entretingut es trobava venent tabac de contraban a preus molt alts.

El tabaquer fou detingut immediatament i posat a disposició del Tribunal corresponent.

— Fou detingut Vicenç Sirvent per dedicar-se a la venda de determinats articles a preus més que exagerats.

Detencions diverses

Per la policia foren detinguts Francesc Cortes Escudero, Amador Alonso Prieto, Antoni Gómez Castro i Claudi Farrés Alsina, per no poder justificar els mitjans legals de vida.

També ho foren Josep Garcia López Benigno Varón Francés i Francesc Montserrat Castro, per dedicar-se a furtar mercaderies dels carros que des-

Varia

Al pont de Marina han topat un auto i un autocar dels que fan el servei entre Barcelona i Vilassar. Hi han hagut als ferits.

PRODUCTES ALIMENTOSES
CALDOLLA
Cubets de Caldo. . . . . CALDOLLA
Rics en vitamines — Preu: 20 cts. un
Sopa verdures Julienne. . . CALDOLLA
Paquet per a 6 racions — Preu: 3'50 ptes.
Extracte de carn i vegetals. CALDOLLA
D'alt valor nutritiu
Preu del pot: Petit 20 ptes. Mitjà 25 " Gran 30 "
Variants amb vinagre. . . . CALDOLLA
Es el millor entremès — Preu del flasco: 10 ptes.
Sa sa estimulant. . . . . CALDOLLA
Indicada especialment per a la preparació de les amanides, verdures, peix, carns, etc. Preu del flascó: 10 ptes.
Demaneu els nostres productes al vostre establiment proveïdor
Vendes a l'engròs: Paradís, 4-Telèf. 20107
BARCELONA

ELS PROVEIMENTS

DIMARTS ES DISTRIBUIRA "CAOFOSCAL"

El Departament d'Economia (Direcció General d'Indústria' fa avinent al públic que el proper dimarts, dia 26 de juliol, se seguirà fent la distribució del producte "Caofoscal", per a malalts i infants, mitjançant la presentació de la recepta mèdica corresponent, al preu de pessetes 4'75 el paquet, als establiments i quantitats que s'esmenten:

Casa Radison, Hospital, 28; Casa Falp Oliveres, Lluria, 2; Casa Falp Oliveres, València, 270; Casa Figueres, Horts dels Velluters, 26; Casa Homedes, Corribia, 17; Casa Permanyer, Passeig de Gracia, 2; Casa Santiveri, Coll, 22; Casa Sorribes, Asturies, 48; Casa Opson, Diagonal, 420.

DIMARTS ES VENDRA CARN CONGELADA

El dimarts propvinent, dia 26, tindrà lloc als mercats i botigues de Barcelona una distribució de carn congelada. El racionament es farà amb els tiquets núms. 1 i 2, amb preferència per al número 1 del full de racionament de l'esmentat article. La ració per habitant serà fixada en 100 grams de carn enrasada i 25 grams d'os, al preu de 9 pessetes el quilo. La Conselleria de Proveiments insisteix en requerir els veins que estan afiliats a les Cooperatives que s'abstinguin d'anar a comprar als Mercats i botigues, tota vegada que com sempre les Cooperatives rebran per la seva banda l'assignació que els correspon.

HA ESTAT CONCEDIT UN ESPAI AL MERCAT CENTRAL, ALS SINDICATS I COL·LECTIVITATS AGRICOLES QUE APORTIN FRUITES I VERDURES

La Comissió Municipal de Proveiments, de conformitat amb el que es comprometé en la reunió d'alcaldes i representants dels Sindicats i Collectivitats Agrícoles celebrada el dia 20 proppassat, ha acordat concedir als Sindicats i Collectivitats Agrícoles l'espai que necessitin al Mercat Central de Fruites i Verdures, per a vendre's directament els productes del camp que aportin al susdit Mercat Central. El Director d'aquest Mercat i la Ponència Mixta d'ell informaran als interessats de les bases fixades per l'Ajuntament de Barcelona que regulen l'acord esmentat.

DEMA, DIA DE GALICIA

El Secretariat d'Organització del Partit Galleguista ha organitzat per a demà, Dia de Galicia, un acte en el Casal de la Cultura, que començarà a les sis de la tarda, en el qual parlaran representants de partits diversos i al qual són invitats tots els nacionalistes gallecs, vascos i catalans.

LA PINACOTECA
Passeig de Gracia 24
EXPOSICIO COL·LECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNS
SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 24
Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

A LLORET DE MAR
(GIRONA)
CLINICA DENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts nerviosos mentals i toxicomanies. Telefon 10. Metge director residen: DOCTOR M. BERNAT I CARRERES. Per a informes, adreceu vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els dijous, de quatre a set de la tarda, a la plaça de Letamendi, número 3, 1.er

DE LES TERRES CATALANES

TARRAGONA

Han estat publicades per aquesta Comandància de Carrabiners unes notes d'avís per als ciutadants pertanyents a les lleves del 1920 al 1924 i a la del 1942, segons les quals poden sol·licitar l'ingrés com a voluntaris en el Cos de Carrabiners i inscriure's a les oficines de l'esmentada Comandància.

— Les dues primeres llistes de la subscripció oberta amb motiu de la commemoració del 19 de juliol i pertal d'alleujar la situació de les vídues, orfes i altres perjudicats per la guerra, sumen un total de 22.062'50 pessetes.

Ultra algunes aportacions d'importància que ja hem assenyalat en anteriors notes, cal esmentar la de l'Ajuntament de Torredembarra amb 8.562'50 pessetes; la d'Ordre Públic, amb 3.367'15 pessetes; la del Cos de Seguretat, amb 3.419 pessetes; la de l'Ajuntament de Vilabella, amb 1.386 pessetes, i la de l'Ajuntament de Puigdelfí, amb 507'50 pessetes.

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Divendres, a les deu del matí, va visitar aquesta població una representació de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, integrada pel sots-secretari del dit Departament, senyor Ramon Frontera; el seu secretari particular, el director general del Departament, senyor Casademunt, i la secretària del C.E.N.U., senyora Maria Baldó, els quals, acompanyats de les autoritats locals, varen realitzar una visita als Grups Escolars Casa Espanya, Rossend Arús, les Escoles Masso; i al carrer de la Llibertat, per tal de constatar la forma com es realitza el repartiment de llet als infants de les escoles d'aquesta ciutat que la Conselleria de Cultura ha lliurat per al tal objecte.

Els visitants pogueren comprovar, a més de la cura que es té a fer el repartiment, el bon funcionament i les tasques pedagògiques que es porten a terme en les escoles visitades, felicitant les autoritats per la seva tasca en pro de la Cultura.

INSTITUT CATALA DE DEFENSA PASSIVA

Als veïns de les barriades de Sants, Hostafrancs i la Bordeta

Aquells veins als quj pugui interessar rebre les ensenyances que se subministraran en els cursets de capacitació per a la Defensa Passiva, que pròximament començaran a l'Orfeó de Sants, han d'apressar-se a inscriure's a la Junta del refugi més proper al seu domicili. I totes les Juntes lliuraran les relacions d'inscrits al president de la Federació de Refugis.

AJUNTAMENT

EL CONSELLER DR. JOSEP GISPERT S'HA INCORPORAT A L'EXERCIT

L'alcalde accidental, senyor Josep Escofet, ha estat complimentat en visita de comiat pel conseller municipal doc or Josep Gispert, de la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb motiu de la seva incorporació a l'Exèrcit de l'Est.

Festival benèfic esportiu

Avui, diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà lloc, al camp del C. D. Espanyol (Can Rabia), el gran partit de futbol a benefici dels hospitals del benemèrit Cos de Carrabiners, entre els equips "Lleons Roigs", de l'esmentat Cos, i una selecció catalana.

Els equips estaran compostos pels jugadors:

SELECCIO CATALANA

BARCELONA: Llorenç, Castro, Guerau, Pagès i Morral
SANTS: Montero, Abat, Lloret i Cros.
EUROPA: Domènech, Canals i Picas.
ESPANYOL: Martínez i Trias.
MARTINENC: Hernández.

ALINIACIO DE LLEONS ROIGS

Segons l'entrenador de LLEONS ROIGS, dóna el següent equip definitiu:

Hospital, Guillén, Alcoriza, Chsteras, Gamborena, Hidalgo, Salguero, Venys, Navazo, Matz i Lorenzo.

Suplents: Amor, Orlois i Polo.

Organitzador i entrenador: **A. Garcia Albert,** cap de Carrabiners

Collaboració: **Socors Roig de Catalunya (S. R. I.)**

Primerament es jugarà un partit preliminar entre la **SELECCIO DE TANOS** contra el **RESERVA DE l'ESPANYOL.**

Per a la venda de localitats, Passeig de Pi i Margall, 30, primer. Telèfon 24707

Probablement es faran tramvies especials de la Pl. Universitat de tres a vuit de la tarda

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38
Camises, Corbates, Pijames, Pantalons,
Pescadores, Caçadores, mitges, etc.
PREUS MINIMS

C. A. D. C. I.

El festival que el COMITE D'AJUT AL COMBATENT havia organitzat per a avui, a les 4 de la tarda, per causes alienes a la seva voluntat queda ajornat per al diumenge vinent, dia 31.

Els nostres catòlics

A FRANÇOIS MAURIAC

En el terreny de la política pràctica, i àdhuc ideològica, és evident que existeix una discòrdia catòlica, la qual no està en mans de ningú aturar — si no és Déu. Hi ha catòlics que estimen essencial que l'Església, o almenys les institucions socials catòliques, es mantinguin en contacte simpàtic amb el poble, sense distinció d'idees, per "roges" que aquestes siguin; i que en cap cas no formin bloc amb els que volen violentar aquestes idees populars. Altres catòlics declaren impurs semblants contactes, i consideren que els catòlics que els sostenen són "més perillosos que l'enemic de los trinxeres", com ho ha dit Serrano Sunyer en un discurs recent a Bilbao.

El gran escriptor catòlic de França François Mauriac ha defensat darrerament, a "Le Figaro", de París, la tesi dels primers, contra la tesi de Serrano Sunyer, representant dels segons. Es possible que la premsa de Barcelona ja hagi reproduït l'article de Mauriac; però crec que en tot cas em serà permès de citar-ne els passatges essencials, que situen molt bé el pensament catòlic dels de la primera tendència:

"...Jo demano... que vulgueu comprendre les raons que tenen els catòlics francesos, més potser que els altres, de témer tota confusió de la Causa de Crist amb la dels partits... Els esforços dels catòlics socials; les iniciatives d'un episcopat selecte, amic dels pobres i constructor d'església; l'esperit de sacrifici d'un dels clergats millors del món, han donat el seu fruit. Tenim una renaixença catòlica de la classe obrera, existeix un sindicalisme catòlic, hi ha una joventut obrera cristiana... Nosaltres ens sentim responsables davant d'aquest poble fidel que no som lliures d'enganyar."

Per la seva part, Serrano Sunyer s'acull a l'argumentació dels nazis alemanys (per als quals el cardenal-legat al Congrés Eucarístic de Budapest era un propagandista del comunisme) i nega el pa i la sal als "catòlics que s'han fet els aliats dels marxistes". Per exemple, amb l'escriptor catòlic Jacques Mauritain, no m vol pas res. Parlant d'ell, diu: "Aquest jueu convertit" (argument racista i no catòlic), i interpretant a la seva manera la doctrina cristiana de la caritat, en nom dels "germans nostres martiritzats pels enemics de Déu — diu — jo el menyspreo".

Observeu que, en tot el que he dit i citat, no m'he volgut referir més que indirectament a la nostra guerra civil. Tracto de posicions més generals, per avui. Presento el problema, cas de consciència per als catòlics, de saber si és lícita la coalició per fer la "guerra santa", contra una part qualsevol del "poble de Déu" — àdhuc si aquesta part està en l'error i en el pecat; o bé si cal als catòlics evitar la coalició i la "guerra santa" contra els que genèricament els castellans en diuen "los malos"; i si, en lloc d'això, els cal mantenir contacte amorós amb aquests, per tal de no dividir irremeiablement el "poble de Déu". En altres mots, si convé a l'esperit catòlic l'estricta puresa del que sap "guardar les distàncies", o bé si és l'esperit de caritat el que constitueix la seva raó d'ésser i la seva glòria.

No crec que ningú esperi que una qüestió tan estranya a l'home del carrer pugui ésser resolta ara per mi d'un cop de ploma. Em limitaré, per acabar aquesta nota, a dir-vos que els nostres catòlics de Catalunya es troben representats, no pas per la tesi de Serrano Sunyer, sinó per la de François Mauriac; i això, en circumstàncies tals i tan dramàtiques que bé mereix que en parlem un altre dia.

N. MARTI

Els catòlics franquistes

El tradicionalisme, una mica espantat encara de la reacció brutal que, amb l'ajut de Mussolini, ha tingut la Falange, en comentar les malifetes de Gil Robles, comença, no obstant, a recordar als falangistes que "unificación" no és el mateix que "absorción". En "Boinas Rojas", de Màlaga, del 9 de juliol, s'escriu, a propòsit de F. E. T. de les J. O. N. S.:

"F. E. T. no es la Comunión tradicionalista, ni tampoco la Falange española, ni los J. O. N. S., ni mucho menos la J. A. P., ni Renovación. No es nada de eso. Todo lo que vaya contra la nueva concepción de F. E. T. es contrario al espíritu auténtico de la unificación. *Y tanto se peca con gravísimo pecado de traición, oponiéndose a ella, como interpretándola en un sentido de absorción, al pretender imponer sobre todos los demás idearios, hombres y estilos, el idearlo, los hombres y el estilo de uno de los grupos integradores.* Y esto lo decimos nosotros, que procedemos del grupo integrador más antiguo *y que ha dado a la causa de España más mártires, más pensadores y más combatientes.*

Y ya que nos referimos a nuestros hombres esclarecidos no queremos dejar de hacer constar nuestro dolor y nuestra extrañeza cuando en revistas que se llaman doctrinales, o en casas editoras, al parecer monopolizadas por un grupo "de amigos de sus amigos", muchos de ellos sin más formación intelectual que la lectura de un par de docenas de obras de este siglo y con una sospechosa influencia de Ortega, vemos aparecer artículos, comentarios biográficos y libros de los que están totalmente ausentes los nombres de Nocedal, Manterola, Villoslada, Tejada, Menéndez-Pelayo, Mella y Pradera."

Malgrat tots els atacs, els diaris de caire tradicionalista continuen exaltant i elogiant les agrupacions polítiques de tipus catòlic, que, com és sabut, es neguen sorollosament a "unificarse" amb els pagans admiradors de Hitler.

Les Idees i les Lletres

Mirem-nos

Ben sovint, davant els fets de tota mena que van succeint-se ací, diem amb circumspecció: el món ens mira. Entenem bona cosa que, davant l'atenció aliena, ens sentim primmirats i gelosos de la tònica i de la moral cívica dels nostres actes. Però potser fóra necessari determinar-nos a prendre una actitud més centrípeta, convergent i cohesionadora; menys exterior i espectacular. Caldria acostumar-nos, sense perjudici de la nostra, en bona hora, dèria d'universalitat, a prendre aquesta altra actitud que es pot reflectir en la següent paraula composta: Mirem-nos. Vegem si, per exemple, sense adonar-nos collectivament de l'error, comencem a establir, de bell nou, pecats de principi. I mirem-nos per saber si tenim prou forces per a no caure-hi. Perquè allò que cal és crear un ample moviment nacional capaç de crear coses pròpies en tots els ordres de la vida individual i collectiva i, alhora, amb sèc de permanència. Mirem-nos, si havem o no de continuar la tradició hispànica del pensament català i si caldrà limitar les enteses tàctiques a allò imprescindible per una forta solidaritat catalana interior. Ara més que mai cal adonar-nos d'aquests mots de significat ben distint: pacte, unió, fusió. Els tres permeten fórmules distintes, també, de convivència hispànica i el pensament polític català, volitiu, ha d'ésser prou àgil i prou dúctil i prou perspicaç per a endevinar la convivència nacional per a després de la guerra i en un període que, com assenyalen els punts Negrín, serà indubtablement revisionista. Mirem-nos nosaltres, els catalans, per retrobar-nos i, a fi de comptes, que la nostra actitud sigui justa, en catalanitat i en universalitat, per a poder prescindir gentilment i a consciència de la frase tan actual: el món ens mira.

F. S. FORNER

L'enterrament de Marià Alcubierre

Ahir al matí, a la ciutat de Manresa, va tenir lloc l'enterrament de Marià Alcubierre i Pérez, mort en el compliment del seu deure. La comitiva va sortir del local del Partit Socialista Unificat. Un destacament de forces de l'Exèrcit Popular escortà el fèretre.

Presidí el dol el doctor Estanislau Ruiz i Ponsetí, sots-secretari d'Economia de la Generalitat de Catalunya, acompanyat de: Josep del Barrio, tinent coronel, cap del XVIII Cos d'Exèrcit; Miquel Alcubierre, director general del Transport; Mates, comissari polític del XVIII Cos d'Exèrcit; Miquel Ferrer, secretari general de la Unió General de Treballadors i vocal del Consell d'Economia de Catalunya; Ramon Fabregat, director general d'Indústria de la Generalitat; comandant militar de la plaça i delegat d'Ordre Públic de Manresa; J. Cabruja, conseller regidor de Circulació de l'Ajuntament de Barcelona; Falcó, cap del Servei de Circulació de Barcelona; Davó, cap de la Defensa Passiva de Catalunya; cap d'Instrucció de la 30 Divisió; cap de la Base d'Instrucció de Manresa i del delegat d'Economia a la Vegueria de Manresa. A la resta del seguici, que era molt nombrós, figuraven representacions del Partit Socialista Unificat de Manresa, dels naf del Treball; el cap lletrat accidental del Departament d'Economia; el cap administratiu de la Direcció General del Transport; el cap del Parc Mòbil, i bon nombre de funcionaris de la Direcció General del Transport, així com també diversos caps i oficials de l'Exèrcit Popular Regular i comissaris, amics i coneguts del finat, els quals li feren el més sentit testimoniatge de condol.

Aquest 19 de juliol...

Aquest 19 de juliol té tots els regustos de la tragèdia. Ha portat a la nostra boca l'amargor del que sofreix, del que es daleix per assolir un triomf absolut i ràpid. Ha portat al nostre pensament tot l'enyor d'un altre 19 de juliol — el de l'any passat — que, particularment, se'ns oferia amb un dramatisme més íntim; però que en l'exterior ens feia concebre en unes jornades no llunyanes, més pletòriques d'optimisme, més bones.

I quantes no han estat les sofrences d'aleshores ençà! Quants no han estat els disgustos, els revessos! En un any, com a fet primordial, tenim la variació del front. Sota l'esforç monstre i l'acció salvatge de l'invasor — realment només l'invasor ha intervingut en aquest fet — les forces republicanes havien de sucumbir. Cediren a la força, heroicament rebels a deixar-los fàcilment la presa, esgarrapant tan com podien les seves fileres de tota mena de mercenaris. I d'Aragó passaren a Catalunya, la terra de molts dels nostres soldats, on el baf de la terra, on les seves muntanyes i les seves plantes i la seva gent els parlà al cor, els digué que calia no cedir més, que era precís resistir...

Aleshores cada serralada, cada pam de terra, cada pedra, era disputada a l'enemic amb coratge, amb un braó inigualable. Fins que, no gaire endins de la Pàtria, entre turons escarpats i planes conreades, se'ls barrava el pas. D'acord amb el mot d'ordre del President Companys — que havia dit "prou" — així es deia a la facció importada. I no passaren més endavant.

Al cap de dos anys de guerra, aquest tercer 19 de juliol és més dolorós. Però amb un dolor que no vol dir ni pot significar derrota. Precisament de la seva adversitat, millor diríem en la seva adversitat, podem trobar elements encoratadors, que reanimen i que consoliden una fe en la victòria final conquistada a través de dures proves.

D'acord amb els principis fonamentals dels costums racialment catalans, aquest 19 de juliol que obre el tercer any de lluita contra l'invasor fa més viva i latent aquella frase tan nostra que diu: "ara més que mai". Ben cert que sí; ara més que mai seguirem la contesa fins a anihilar el feixisme de casa, i tots els feixismes que de fora volen infiltrar-se a la nostra terra. Ultra la independència del sòl ibèric hi va la llibertat, el reconeixement de tots els drets de la nostra pàtria catalana.

En aquest dinou de juliol, encara, s'ha palesat com s'unejx el poble republicà quan l'au negra del crim i l'oprobi vola damunt seu; i de com de la seva unió neix la resistència que esdevé heroica i sublim. Una resistència que fa obrir els ulls astorats a la humanitat tota; astorament ple d'admiració, val a dir-ho. Resistència, a la fi, que, ultra contrariar els "feliços" plans del contrari, d'anorrear-los, fa realitat per endavant que la victòria no ens l'haurà ningú. Cal treballar de debò i de valent. Cal contenció en tots els nostres actes públics, privats i collectius. Però cal, igualment, que per damunt de tot — sapiguem adonar-nos de la gran lliçó que és alhora una gran promet[illegible]ça —, de la gloriosa resistència que s'oposa al desenfrè de l'enemic. Si és així, sabent veure això, no podem dubtar ni un segon de quin és el futur de la fi de la nostra guerra.

Aquest 19 de juliol, amb totes les seves incerteses i totes les seves amenaces, ratifica aquest sentiment ben nostre i ben inconfusible.

Joaquim GRAU

Resistir és vèncer

LA PREMSA CATALANA

LA HUMANITAT

Rovira i Virgili diu que... mentre que la visita dels reis d'Anglaterra a França té com a primer objectiu l'apaivagament dels més perillosos conflictes, la Premsa alemanya i italiana segueix tirant llenya al foc. I segueix dient:

"Prou que Anglaterra i França cerquen sinceranent solucions transaccionals i conciliadores als diversos problemes plantejats. En tal sentit actuen damunt l'Europa central, els Balcans i altres indrets. Però cada dia es fa més vistent l'esforç contrari per a embullar i enverinar els problemes. *D'algun temps ençà* es descabdella, amb resultats variables, una sèrie de batalles diplomàtiques entorn de Txecoslovàquia, de Romania, de Iugoslàvia, d'Hongria, de Polònia, dels països bàltics. La Gran Bretanya es mostra ara força activa al centre i al sud-est d'Europa, per tal de contrarestar l'atracció que damunt d'aquells països exerceixen Berlín i Roma. En aquesta acció, britànica, els recursos financers de la City tenen un gran paper. El mètode no està mancat d'eficàcia; però en comparació amb els mètodes italo-alemanys, resulta insuficient i una mica envellit.

Amb el viatge d'Imredy i Kanyia a Roma, Hongria sembla cercar una posició equidistant entre Itàlia i Alemanya. De totes maneres, i a despit dels esforços de Londres, Hongria fa el joc de l'eix. I com que, en certs aspectes, tem Hitler, cerca el suport de Mussolini. El joc és perillós, i molt més després del trist exemple d'Àustria."

TREBALL

Exalça l'entusiasme de la dona a la nostra guerra, que amb fermesa i constància superen, en el treball, l'esforç i el rendiment de l'home. S'expressa així:

"El fet mereix realment un comentari en aquest lloc destacat del nostre diari. Aquestes companyes distingides amb la medalla "President Macià" presten a la causa del poble un servei equivalent al que presten els combatents que lluiten als fronts. També en parlar d'aquestes dones magnífiques cal parlar d'heroisme, d'abnegació i de fe antifeixista. També en parlar d'elles hem de presentar-les al poble com a exemple i estímul. No ha estat un cas únic ni excepcional el fet que la producció d'una dona hagi superat la producció dels homes. En sabem altres casos. No és just, per tant, el manteniment, en cap aspecte, de la pretesa inferioritat de la dona. La seva aportació a la victòria té un regust d'esforç profundament espontani que l'enlaira i la dignifica. L'afany de superació, l'afany de rendir cada dia més, de treballar fins a l'espantament per aconseguir, amb la victòria, l'escurçament de la guerra, és el que caracteritza avui la immensa majoria de les nostres dones. I consti que en parlar de les nostres dones — abnegades i heroiques, profundament antifeixistes — no ens referim solament a les companyes que treballen a les nostres fàbriques i tallers. No. També mereixen que hom faci justícia a aquelles altres dones que, impossibilitades d'influir personalment en la producció, resisteixen i vencen en silenci altres obstacles. Alliçonador, exemplar, el paper de la dona incorporada als llocs de producció. No menys alliçonadora i exemplar, però, la conducta sublim i silenciosa de la dona que, vora els fills petits, lluny del company o dels fills grans, resisteix i venç els obstacles de cada dia amb els ulls fits en la victòria."

LA RAMBLA

Comenta l'incident nipo-soviètic i remarca que, malgrat que les relacions d'ambdós països han esdevingut tirants, el Japó ha decidit aflujrar. I continua dient:

"Una vegada més, amb aquest incident, queda demostrat que els feixistes, tant si són blancs com grocs, esdevenen lívids quan llurs amenaces, en lloc d'esporuguir l'adversari, el fan reaccionar d'una manera viril. Els feixistes, a l'hora dels cops, amb els països forts no hi volen saber res.

L'actitud de la U. R. S. S. dóna, altrament, la sensació d'ésser ben tranquilla; la sensació fins i tot d'haver jugat amb el dragó japonès. Mentre ell li ensenyava les dents, la U. R. S. S. s'ha acontentat amb mostrar-li uns mapes que demostren els seus drets. Es pot dir que l'incident ha restat, doncs, reduït a una simple lliçó de geografia."

L'estada dels periodistes estrangers a Catalunya

AHIR EN MARXA UN ALTRE GRUP

Ahir a la tarda, a les dues, sortiren per la frontera, per tornar als seus països, madame Lise Lindbaek, de "Dagoladet", de *Oslo*; Gabriel Ptri, que va ajornar el seu viatge vint-i-quatre hores; Jean Louis Fevre, de "Le Populaire", de París, i Eric Rodin, periodista de Gotemburgo, essent acomiadats per representants de la Directiva de l'Agrupació Professional de Periodistes.

Tots els companys estrangers han expressat llur agraïment per les atencions que havien rebut, afegint que s'endulen una excelent impressió de l'Espanya republicana, la victòria de la qual jutgen indiscutible.

VISITA AL FRONT

Ahir, a primeres hores de la matinada, van sortir alguns dels col·legues que han demorat el tornar al seu país per tal de visitar el front de l'Ebre, acompanyats d'individus de la Junta directiva de l'Agrupació Professional de Periodistes, per tal de tornar al vespre.

IMPORTANT VISITA A LA UNIVERSITAT AUTONOMA DE BARCELONA

Ahir al matí visità la Universitat Autònoma de Barcelona el catedràtic de la Facultat de Ciències de Caen (França), professor Zoretti, i el diputat al Parlament belga senyor Bracops. *Les ilustres personalitats anaven* acompanyades pels senyors Serafí García i Dionís Prieto, tresorer i membre de la Comissió de Relacions Internacionals de la F. E. T. E.

Els visitants foren rebuts pel degà de la Facultat de Farmàcia, doctor Deulofeu, que ostentava la representació del rector, i pels professors Mira, Tellez, Raventós, Masriera, Josep Balcells, Lostnzo, Sánchez Sarto, Pólit, Medinabeitia, Pascual i *alt personal* de la casa.

Els senyors Zoretti i Bracops i llurs acompanyants recorregueren detingudament les dependències — laboratoris, seminari i oficines — afectades pel bombardeig de què fou objecte la Universitat.

Els visitants pronunciaren paraules que revelaven la forta indignació que els produïa les destrosses causades per la barbàrie italo-alemanya.

També visitaren la Biblioteca i el *modernissim dipòsit de llibres.*

Després passaren a visitar aquelles dependències on els treballs universitaris continuen amb absoluta normalitat.

Tot el professor Zoretti com el diputat Bracops manifestaren llur admiració pel nostre poble, la fe del qual es tradueix en la fortitud que manifesten els universitaris.

Abans de donar per acabada la visita, foren creuades breus i cordialíssimes frases entre els visitants i el doctor Deulofeu. El professor Zoretti i el diputat Bracops manifestaren que esperen no tardar gaire a poder verificar una nova visita a la Universitat Autònoma de Barcelona restaurada i "anima mater" d'u npoble definitivament alliberat de l'opressió feixista i estrangera.

Els *ilustres visitants foren* acomiadats amb expressives demostracions d'afecte.

MEXIC

SERA AUGMENTAT EL JORNAL ALS OBRERS DEL PETROLI

Ciutat de Mèxic, 23. — L'administració del "Office Petroje Mexicana" anuncia que abm motiu de la situació pròspera de la indústria petrolera s'augmentarà el salari als treballadors d'aquesta indústria.

L'import global d'aquest augment s'eleva a 440.670 pesos per mes. — *Fabra.*

Institut Català de Defensa Passiva

La setmana entrant començarà el curset de capacitació per a la defensa passiva destinat als veïns de les barriades de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, que desitgin participar-hi.

Segons es va dir, el local on tindrà lloc és l'Orfeó de Sants.

El curset constarà d'una sèrie de lliçons teòriques i pràctiques, que constituejxen un tot orgànic. Per aquesta raó no n'ha de perdre cap d'elles qui vulgui capacitar-se degudament.

Tots aquells als quals interessi han d'apressar-se a inscriure's i tenir en compte que les lliçons seran donades a les sis de la tarda.

NOTA DE LA DELEGACIO D'HISENDA

Les patents d'automòbil

La Delegació d'Hisenda recorda novament als propietaris i usuaris de vehicles a motor corresponents a les comarques barcelonines, que, per a poder circular, cal l'adquisició per tot el que resta de mes, de la patent nacional del trimestre en curs. En cas d'incompliment d'aquest requisit, s'incorrerà en les sancions establertes per la llei, aplicables també als que delxin d'adquirir la patent per tinença d'aquesta classe de vehicles.

RIQUISSIM CUBET DE CALDO

SOP

De la mateixa fàbrica productora del famós cubet de caldo "GALLINA BLANCA"

Passeig Pi i Margall (abans Passeig de Gràcia, 53-Barcelona)

AL MARGE D'UN DISCURS

per FERRAN SOLDEVILA

(De la "Revista de Catalunya")

El discurs adreçat des de Madrid pel cap del Govern de la República a tots els pobles hispànics, no sols als de l'Espanya republicana, sinó als de l'Espanya feixista (i en certs passatges molt més a aquests que no a aquells), té una tensió de cap a cap sostinguda: una tensió nascuda del que deia i del moment en què ho deia; però al mateix temps, una tensió que no arrencava sols de la tragèdia present, sinó que evocava energia molt endins del passat i volia projectar-la molt enllà del futur. Moments especialment remarcables per als catalans, fins al punt que exigeixen un comentari des d'aquestes planes, foren aquells en què el Dr. Negrín es referí a alguns aspectes de la història hispànica i aquells en què aludí directament Catalunya o "la personalitat dels pobles que integren Espanya".

De referències directes a Catalunya n'hi ha unes quantes en el discurs. Hi són en els passatges destinats a exaltar l'èxit de la resistència. "Resistir—diu— era i segueix essent avui dia obrir pas a la victòria. Cada dia de resistència era i segueix essent un nou as en el nostre joc. I el poble sencer va atendre la nostra demanda. I Catalunya, premuda pels invasors, amb admirable braó, tensa la voluntat, amb ànim decidit i puixant, va saber resistir i rivalitzar en heroisme amb altres pobles d'Espanya. Com sap resistir el Llevant, on he percebut en el gest i en l'ambient la resolució enèrgica de no deixar calcigar impunement la seva terra i d'alxafar l'invasor."

Paràgrafs enllà, en tornar a aparèixer el tema de la resistència, "leit motiv" *dels discursos del doctor Negrín*, torna a aparèixer el nom de Catalunya. "La seguretat del triomf la dóna el propòsit increbantable d'obtenir-lo. La nostra gent cedeix davant d'allò que és incontenible, tot esperant la revenja; però no es doblega ni es declara vençuda. Així s'esdevingué a Madrid, així s'ha esdevingut a Catalunya, així s'esdevé al Llevant i a Extremadura." I a continuació sorgeix l'elogi de la Divisió 43, que és encara, implícitament, puix que tanta de representació hi tenen els catalans, un elogi de la resistència catalana.

Acostumat a manipular textos històrics, a constatar la fortuna que han tingut a través de les vicissituds i dels temps, no em sembla gens arriscat de predir a aquestes testimoniatges preciars de la resistència de Catalunya una llarga persistència dins la nostra historiografia. Mentrestant constituejxen una rèplica, autoritzada com poques poguessin ésser-ho a l'enfilall de greuges i de plants que, lleugers o feixucs, velats o esclatants, tímids o procaços, ha hagut de suportar i de desfer la capacitat de sacrifici i de redreçament de Catalunya.

* * *

Res més sobre aquests passatges del discurs. Per molt d'interès que tinguin per a nosaltres, no són sinó la reconeixença d'un fet. No vénen a plantejar-nos cap problema ni cap dubte. Més aviat vénen a cloure'l. En canvi, els passatges referents a certs aspectes de la història hispànica i a la individualitat dels pobles peninsulars, plantegen o involucren problemes essencials, indefugibles, de la lluita actual: problemes d'aquells que, segons la solució que els hagués d'ésser donada, mudarien totalment el caràcter de la lluita i l'actitud de sectors importants que hi participen. Segons quin abast volguéssim donar a aquests passatges del discurs del Dr. Negrín, ells podrien ésser les premisses que contenen la conclusió.

La conclusió, ens podrà ésser advertit, es troba en un dels tretze punts del Govern de la República, el punt número 5, que diu: "Respeto a las libertades regionales sin menoscabo de la unidad española. "Protección y fomento al desarrollo de la personalidad y particularidades de los distintos pueblos que "integran España, como lo impone un derecho y un "hecho histórico, lo que lejos de significar una dis"gregación de la nación, constituye la mejor solida"dura entre los elementos que la integran."

Perfectament. Aquesta és la conclusió. I perquè aquesta conclusió, especialment en el text subratllat, és tan clara, tan precisa i tan categòrica, i perquè ens hi sentim talment d'acord, podem deduir, amb deducció inversa a la silogística, que les premisses no contenen res de temible. I, així mateix, podem sotmetre aquestes premisses a examen i àdhuc a controvèrsia sense que ni examen ni contradicció suposin disconformitat amb la intenció que les ha dictades. Podem sobretot mirar d'escatir-ne ben bé el sentit, perquè en el ràpid descabdellament d'un discurs, on tants de temes han d'ésser encetats, el pensament no pot sempre obtenir el desplegament que caldria i resta a vegades poc precisat i poc dilatat.

Sospito que és això precisament el que s'ha esdevingut amb un dels passatges més susceptibles de provocar objeccions i reserves (de fet, les ha provocades): aquell passatge on el doctor Negrín es refereix a la Contra-reforma. "No se han enterado—diu— "que la Contrarreforma — obra genuinamente espa"ñola — es más que una lucha de religiones y no "fué en su inicio, aunque luego degenerase en ello, "una lucha pro-ultramontes, sino la refriega entre el "sentido español de lo universal y el sentido medio "europeo de lo particular."

Comprenc la mena de malestar que, especialment en medis intellectuals, poden haver produït aquestes paraules. Universalisme espanyol i Contra-reforma duen al pensament massa coses que semblen en contradicció essencial amb l'esperit que sosté la lluita contra l'imperialisme feixista i la deificació de l'Estat. Però jo crec que la intenció del Dr. Negrín no era d'enllaçar com amb una ascendència històrica i menys encara ideològica, la nostra lluita amb les lluites de l'Espanya cinccentista — que eren el revers de la lluita actual i que collocaven Espanya dins Europa en una posició equivalent a la de les potències totalitàries. No: allò que el Dr. Negrín pretenia — i la resta del paràgraf ho evidencia prou — era cridar l'atenció del món sobre la grandària de les obres empreses i realitzades per Espanya en els segles pretèrits, a fi que el món s'adoni que el poble que les ha realitzades no pot ésser, segons les seves pròpies paraules, un poble "inconscient" o sense fermesa ("tesón"). I el doctor Negrín esmenta la Reconquesta, la colonització d'Amèrica i la Contra-reforma.

Res a objectar: són, efectivament, les empreses de magna envergadura realitzades per Espanya. ¿Que en aquest esment de la Contra-reforma traspua, com en les altres dues referències, la satisfacció i l'orgull d'espanyol? Res a objectar tampoc. Comprenem perfectament la posició del patriota que sent totes les grandeses del seu país, àdhuc les que han sorgit en direccions ideològiques diferents o contràries a la seva pròpia posició ideològica. I així comprendria perfectament, puix que parlem de Contra-reforma, l'home d'esquerra base que se sentia orgullós de la nacionalitat basca [illegible]gnasi de Loyola. ¿Com no havia de comprendre'l [illegible]o, català, m'he esforçat en la meva "Història de Catalunya" a posar ben de manifest tot allò que Ignasi de Loyola degué a Catalunya, la seva pàtria espiritual, com ell mateix l'anomenava? En canvi, no sabria comprendre, o si en sabia fóra per a sentir-me'n ben allunyat, la posició d'aquells homes, àdhuc se-dients patriotes, que no voldrien trobar cap gran figura si no era en llur propi camp ideològic i que es complauen a rebaixar i menysprear les que han sorgit en direccions oposades.

L'altre paràgraf que ens interessa directament als catalans diu així: "Lluitem perquè sense menyscapte de la unitat espanyola, es respecti la personalitat dels pobles que integren Espanya. Unitat cap a fora; diversitat a l'interior. Ha estat la característica d'Espanya en les seves èpoques d'apogeu, i tota llibertat regional que no vagi en detriment d'Espanya o d'altres regions ha d'ésser respectada i curada. Quan un país es troba en la seva corba ascendent, la varietat aglutina i enriqueix, i sols es converteix en dispersió i afebliment quan el país madura cap a la decadència. Ningú no vol la desintegració d'Espanya. Si hi ha algú que la vulgui, compti's com a enemic nostre. Que no estem disposats, en una recolzada de lluita fratricida, a deixar fets parracs cinc segles d'història. Màxima personalitat regional, en conseqüència, dins del màxim espanyolisme."

Deixant de banda certes observacions de caràcter històric que podrien ésser fetes a algunes de les afirmacions contingudes en aquest paràgrafs i que ara no ens interessa de descabdellar, hem de fixar-nos especialment en allò que proclama de cara al present i a l'esdevenidor. Com en els tretze punts, el respecte a la personalitat de Catalunya hi és garantit. La fórmula "unitat cap enfora, diversitat a l'interior" és una fórmula essencialment federalista, i si la reserva "sense menyscapte de la unitat espanyola" pot enllaçar-s'hi, no hi tenim la més petita objecció a fer. Tot això està, doncs, dintre dels valors entesos i sobreentesos de la lluita actual i de la solidaritat que ha establert. Allò que sobta, si de cas, és la sobtada referència al separatisme.

No crec que el Dr. Negrín hagi inclòs una tal referència sense com va ni com ve. "Ningú no vol la desintegració d'Espanya", afirma; però tot seguit tira amb violència contra els qui la vulguin. No tinc dades que em permetin deduir l'abast del *fet*. Cal suposar que és d'una certa consideració i potser algun altre passatge del discurs ens ho podrà aclarir, almenys en part. "Lluitem per la integritat d'Espanya, no admetem ni desmembracions ni hipoteques, ni concessions en el seu territori, en el seu litoral, en les seves ciutats. Ni a la Península ni en les seves illes. Ni en les nostres possessions ni en el nostre Protectorat." I en un altre indret: "¿Haureu de consentir que els qui avui se senten amos i senyors i considereu hipotecats en llur profit el nostre terrer ens divideixin en zones d'influència i siguin els beneficiaris de la labor acumulada pels nostres pares i dels treballs que realitzin els nostres fills? ¿No veieu que res no els importarà, si calgués acontentar a d'altres amb part de la presa, esmicolar-nos i convertir-nos en país de capitulacions o territori de mandats? Aquests són els termes reals del problema."

Cal deduir, doncs, que una part almenys de l'escomesa del Dr. Negrín contra els eventuals partidaris d'una desintegració d'Espanya es dreça enfront de la possibilitat que les potències, per trobar la solució tan cobejada al problema espanyol, concertessin una mena de repartiment d'Espanya, com a les acaballes del segle XVII, davant d'un altre problema espanyol que les anguniejava — un problema successori, — van decidir el repartiment de l'Imperi espanyol.

Però certes expressions i allusions del passatge adés reproduït inclinen a creure que és també un advertiment als catalans o a alguns dels catalans. Si fos així, potser fóra just de recordar i proclamar uns quants *fets fonamentals*: 1) Que allò que no havien pogut aconseguir els cinc segles d'història aludits pel doctor Negrín (ho agafa, doncs, d'ençà de l'entronització dels Trastàmara a Catalunya) ho ha aconseguit, almenys pel que fa als catalans, la guerra actual. 2) Que àdhuc en els temps immediats a la rebel·lió militar, tot i haver-hi nuclis separatistes, cap dels grans partits catalans no propugnava la solució separatista, sinó la federalista. 3) Que la solució separatista — ens ho diu la Història — ha estat sempre per als catalans una *solució desesperada a la qual han acudit empesos* pels mateixos governants espanyols. Claris no era separatista, i Olivares el va obligar a ésser-ho. Ho creu molt menys Casanova i els altres homes del 1714; fins al darrer moment vau proclamar que lluitaven per la llibertat de Catalunya i de tot Espanya. I no fou sinó abocats, per la intransigència de Felip V i els seus ministres, a la pèrdua de les llibertats catalanes, que hauríen acceptat l'ereció de Catalunya en República, sota la protecció dels aliats, especialment d'Anglaterra.

Resti, doncs, establert un cop més. No som separatistes. El qui signa aquestes ratlles ho fou fa una vintena d'anys. L'estudi de la nostra història va dur-lo al separatisme; l'estudi més aprofundit va allunyar-l'en. I l'experiència de la guerra actual l'ha afermat en aquest allunyament. *L'esforç* per la separació estarà, en el noranta-nou per cent dels casos, condemnat al fracàs: serà un esforç no sols estèril, sinó contraproduent. Però, *ben entès*, no hipotecarem, ni que ens fos possible, en aquesta direcció l'esdevenidor de *la nostra pàtria*: a una *tal situació pot un dia* ésser llançada *Catalunya* que meni fatalment els catalans a jugar-se el tot pel tot a la possibilitat única entre cent.

El moviment internacional de simpatia a favor de l'Espanya republicana creix cada dia. Se succeeixen els Congressos i les Conferències en les quals es demana ajut a favor de la

LA PUBLICITAT

nostra causa. Arreu del món hom s'adona que en la lluita entaulada ací contra el feixisme es debat l'esdevenidor de la nostra democràcia i el de les democràcies mundials

L'ESCAQUER EUROPEU

S'assegura que l'ambaixador alemany ha proposat a Londres una Conferència de Quatre Potències per a resoldre la qüestió sudeta

Als cercles oficials anglesos ho neguen

Altres informacions asseguren que en una Conferència s'examinaran a Londres tots els problemes de la pau

Londres, 22 (per telèfon). — Les negociacions entre el Govern de Txecoslovàquia i els alemanys sudetes, sembla que van per bon camí. La pressió feta pels Governs de França i d'Anglaterra a Berlín, ha tingut efecte. A Londres tothom parla del 15 d'agost com del començament d'una guerra mundial amb l'entrada dels alemanys a Txecoslovàquia, però aquestes consideracions no coincideixen amb la veritat, puix que el fet que al vespre de la visita dels reis d'Anglaterra a França hagi vingut el delegat personal de Hitler per tal de conferenciar amb el ministre d'Afers Estrangers, sembla ésser una prova que el joc dels alemanys no els ha sortit bé i que han hagut de reconèixer que els llaços entre França i Anglaterra no es podran trencar, pel qual motiu Hitler es vol associar amb l'entesa cordial renovada. Aquesta és la impressió als cercles ben informats de Londres.

* * *

París, 23. — Els periòdics comenten la visita que ahir va fer von Dirksen a Chamberlain, i la proposició del Reich sobre la Conferència de les Quatre Potències sobre les modalitats de solució del problema txec.

"Le Journal", amb la signatura de Saint Brice ,escriu sobre el particular:

"Si la proposició fos acceptada quedaria oberta la porta a la revisió de tots els greuges nacionalistes. Si fos rebutjada, els alemanys podrien dir que ha estat rebutjat un cop més el seu esforç de conciliació, i accentuarien la seva pressió a favor dels alemanys sudetes. La maniobra, que no està exempta, certament, d'astúcia, serà objecte, evidentment, d'una continuació dels canvis d'impressions franco-britànics."

"L'Epque" escriu:

"Semblaria equitatiu admetre, des del principi a Txecoslovàquia en la reunió. Com que s'ignora tot el referent a les proposicions que Alemanya pugui formular, no es pot dir si la Conferència tindria la menor probabilitat d'obtenir un èxit. Però el que sí és cert és que França i Anglaterra defensarien en ella els justos interessos de Txecoslovàquia, i que aquesta seria consultada.

"En el que es refereix al pacte de no agressió, es pot ésser bastant escèptic. De totes maneres la iniciativa alemanya demostra que l'"entesa cordial" pot donar bons resultats".

A "Le Jour", Léon Bailby escriu:

"Sembla impossible prendre seriosament el projecte atribuït a Hitler d'oferir a Praga, amb vistes a una pau immediata, però momentània, un Estatut provisional limitat a tres o cinc anys, ja que aquesta espècie d'amnistia no li fóra oferta més que sota la promet ença d'un plebiscit." — Fabra.

* * *

Londres, 23. — Segons el "Daily Express", el senyor Chamberlain prometé a l'ambaixador d'Alemanya examinar sense dilació l'assumpte dels sudetes, l'element essencial del qual seria un pacte de no agressió entre Txecoslovàquia i el Reich, i afegeix:

"Arran de les conversacions que tingueren els homes d'Estat anglesos i alemanys, l'actitud d'Alemanya, tal com és vista a Londres, sembla molt suau. Hom pretén que si la qüestió de Txecoslovàquia pogués quedar solucionada, altres problemes, com el dels armaments, i la pacificació econòmica, podrien ésser estudiats immediatament amb probabilitats d'èxit."

De totes maneres, el "Times" es mostra molt reservat sobre la possibilitat que podria existir d'enfocar una negociació d'ordre general i europeu basada en les conversacions txecoslovaques. I afegeix:

"El govern ajudarà a la solució del problema txec en tot el que estigui a la seva mà, amb l'esperança de que entre els pactes d'aquesta solució s'aclarirà l'atmòsfera i s'arribarà a un progrés real en la millora de relacions entre Anglaterra i Alemanya. Però no es tracta aquí de fer de la solució de la qüestió txecoslovaca una "condició" de represa de les converssacions de la tarda passada. Es simplement una manera de veure les coses de cara i comprendre que a falta de dita solució les premises d'una negociació estan condemnades a permanèixer indecises difícils."

El "Manchester Guardian" afirma que la conversació de Chamberlain amb von Dirksen tingué un caràcter general i que no s'anticipà cap proposició concreta. — Fabra.

ALEMANYA, ITALIA, ANGLATERRA I FRANÇA SERIEN ELS QUATRE DE LA CONFERENCIA

Londres, 23. — El projecte de celebrar una conferència quadripartita entre Alemanya, Itàlia, Anglaterra i França es diu que fou suggerit al senyor Chamberlain en la conferència que aquest celebrà amb l'ambaixador alemany von Dirksen. La conferència seria convocada a Londres, i en ella es procediria a un examen global de tota la qüestió dels sudetes, examinant la possibilitat de trobar un acord definitiu. En el cas de trobar-se, Txecoslovàquia seria invitada a acceptar o rebutjar les proposicions formulades per la Conferència.

Molts han vist en aquest projecte un acte encoratjador. Però el publicat aquest matí pels periòdics sembla que ha destruït les tals esperances. Amb tot, alguns no es rendeixen, i diuen que és possible que secretament continuï la preparació de la Conferència. —Fabra.

A LONDRES IGNOREN QUE HI HA DE CERT

Londres, 23. — Als centres normalment ben informats, ignoraven avui l'existència d'un suposat projecte de Conferència de les Quatre Potències, per a intervenir en la qüestió dels sudetes de Txecoslovàquia.

Segons rumors Chamberlain s'havia d'entrevistar avui amb l'ambaixador alemany a Downin Street per tal de parlar de l'assumpte de referència.

Als passadissos del palau de Westminster hom segueix ignorant el fonament d'aquest rumors. — Fabra.

A PARIS TAMBE HO IGNOREN

París, 23. — A les esferes ben informades hom diu que ignora el fonament de les informacions circulades segons les quals existia el propòsit de convocar a Londres una conferència quadripartita per a la solució del problema dels sudetes. A París es fa notar que Anglaterra no haurà de prendre cap decisió concreta sobre aquest particular sense abans consultar el Govern francès. — Fabra.

LES DUES TESIS

"Es tractaria de tots els problemes, àdhuc el de Txecoslovàquia"

Londres, 23. — La nota publicada aquest matí assegurant que als centres oficials s'ignora l'existència d'un projecte de celebració d'una conferència quadripartita per tal de solucionar la qüestió txecoslovaca ha estat acollida amb viu interès a Londres.

La dita nota ve a posar de relleu una vegada més el caràcter prudent de l'actuació britànica en tot aquest assumpte.

aDvant el Govern britànic es presenten actualment dues tesis:

Primera. — No és possible cap negociació sense una prèvia solució pacífica del problema dels sudetes.

Segona. — Les negociacions començaran immediatament sobre la totalitat dels problemes plantejats (àdhuc el de Txecoslovàquia), amb la qual cosa el litigi dels sudetes perdrà el seu caràcter peremptori i deixarà d'ésser una condició prèvia per a una solució general.

Certes personalitats correntment ben informades asseguren que el Govern es decantia per la segona tesis; però és difícil que prevalgui a causa de la forta oposició regnant, àdhuc entre elements conservadors, a què s'entaulin negociacions amb el Reich. — Fabra.

EL SENYOR HODZA REP UNA COMISSIO DE SUDETES

Praga, 23. — El senyor Hodza, President del Consell, ha rebut aquest migdia una delegació dels alemanys sudetes. — Fabra.

EL GOVERN ACCEPTA LES REIVINDICACIONS DE LES MINORIES POLONESES

Praga, 23. — El periòdic "Slovenski Hlan", molt ben relacionat amb el primer ministre, afirma que el Govern accepta la major part de les 85 reivindicacions formulades temps enrera per la minoria polonesa a Txecoslovàquia.

El Govern accedeix principalment a totes les peticions d'ordre cultural, lingüístic, comunicacions, previsió social, etc. El Govern tampoc no fa objeccions a què els joves polonesos facin la instrucció militar dirigits per instructors i especialistes de nacionalitat polonesa. — Fabra.

EL MINISTRE D'ANGLATERRA VISITA EL CAP DEL GOVERN

Praga, 23. — El President del Consell, senyor Hodza, ha rebut aquest matí el ministre d'Anglaterra en aquesta capital, senyor Newton.

Aquesta visita forma part de la sèrie d'entrevistes organitzades entre el President del Consell i el ministre britànic, i és relacionada amb la qüestió de les nacionalitats. — Fabra.

PER A ESTAR INFORMAT DEL CURS DE LES NEGOCIACIONS AMB ELS SUDETES

Londres, 23. — Amb referència a la visi a que el ministre d'Anglaterra a Praga, senyor Newton, h fet avui al senyor Hodza, a les esferes competents hom declara que l'entrevista no té ca. ràcter extraordinari de cap mena, posat que les tals entrevistes se celebren quasi diàriament, a fi que el ministre d'Anglaterra pugui anar seguint l'estat de les negociacions amb els sudetes, i donar-ne compte a Londres. — Fabra.

HODZA CONFERENCIA AMB ELS DIPUTATS KUNDT I ROSCHE

Praga, 23. — El senyor Hodza s'ha entrevistat avui amb els diputats sudetes senyors Kundt i Rösche. Aquesta entrevista ha tingut principalment un caràcter informatiu, i ha permès als interlocutors estudiar la forma com es podran desenrotllar les negociacions en el futur. No es creu, amb tot, que la setmana entrant se celebri cap nova conferència, posat que la major part de delegats sudetes assistiran a les festes esportives que celebrarà el partit nazi a Breslau. — Fabra.

VON DIRKSEN NO HA FET SUGGERIMENTS A Mr. CHAMBERLAIN

Berlín, 23. — A les esferes oficials es nega tota veracitat a les informacions circulades avui sobre uns suposats suggeriments de von Dirksen al senyor Chamberlain, relatius a la convocatòria d'una conferència quadripartita per tal de solucionar el problema sudeta.

Von Dirksen és esperat avui a Berlín. — Fabra.

HITLER NO HA FET PROPOSICIONS A Mr. CHAMBERLAIN

Londres, 23. — Als cercles autoritzats ahir es desmentí formalment una informació donada per error per una agència anglesa, segons la qual Hitler havia fet proposicions a Chamberlain per arribar a un acord amb França, Alemanya i la U.R.S.S. garantint la integritat territorial txeca si Praga es comprometés desarmar i donar satisfacció als sudetes. — Fabra.

Després de la visita de Jordi VI a París

Ha estat un plebiscit de realitat

escriu «Le Figaro»

París, 23 (Per telèfon). — Segueixen encara avui els diaris francesos dedicant llurs comentaris polítics a la visita dels reis d'Anglaterra.

"L'Oeuvre" remarca que el que s'ha fet no ha estat un elx, sinó simplement, segons manifestacions del rei, segellar una anella de camaraderia. Es menys feixuc, afageix, però també sòlid.

A "Le Populaire", Lleó Blum, en el seu acostumat editorial, declara que després de l'escàt de les festes que tingueren molta importància, cal remarcar dos fets significatius: El brindis pronunciat a l'Elisi pel rei Jordi i la invitació que ha adreçat al senyor Lebrun. Són dos fets que manifesten, diu, la voluntat de la Gran Bretanya de precisar i d'enfortir als ulls d'Europa l'entesa que la lliga amb França. D'altra banda, l'acollida feta als sobirans britànics pel poble de París ha demostrat que França compartia plenament aquesta voluntat. Les festes de París han produït ja un efecte d'apaivagament sobre Europa; els conflictes que la pertorben no estan encara solucionats i les possibilitats d'una solució amical resten encara incertes, però se sent ja un primer canvi en l'esperit de l'opinió pública europea. Cada vegada que la comunitat d'acció entre la Gran Bretanya i França s'afirma amb suficient netedat i fermesa, exerceix damunt totes les forces de la pau una pulxant atracció, de la qual hom se n'adona tot seguit. La prova està en les petites radiculeses de la premsa italiana i en la seriosa circumspecció de la premsa alemanya.

El diari "Le Figaro" diu en un editorial que la consagració oficial de l'entesa britànica, tal com ha estat confirmada per les declaracions dels dos caps d'Estat, no té jotser taanta importància com l'adhesió extraordinàriament eluorosa del poble francès a aquesta política. "La nostra constitució —diu l'esmentat diari—, no preveu el plebiscit, però en el curs de les jornades que acabem de viure, és un plebiscit de realitat el que ha tingut lloc."

Emile Buré es pregunta des de les planes del seu diari "L'Ordre" quin serà, després de la visita del rei Jordi i de la reina Elisabeth d'Anglaterra, l'esdevenidor de l'entesa cordial tan felicment ressuscitada per les aclamacions populars. "La política del Govern de Londres respecte a Txecoslovàquia el fixarà. Si d'una manera o altra el senyor Chamberlain permetés a Hitler dominar el país del senyor Benes, tant França com Anglaterra no estarien pas gaire en disposició de resistir l'Alemanya i els seus satèl·lits, que tenen jurada la seva pèrdua. El seu paper històric hauria acabat prematurament. N ovui creure, però —afegeix Buré— que el Primer britànic no en tingui el sentiment. A Turquia, a Romania, a tots els països de l'eix europeu, estan contrabalançades les posicions econòmiques preses per Hitler i no pot en aquestes condicions, sense mancar a la lògica de la seva acció, lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que és l'aliada de França, i a la qual França no pot abandonar sense renegar de la paraula donada i sense arruinar per sempre més la seva diplomàcia".

* * *

París, 23. — La premsa francesa dedica encara nombroses columnes de fotografies a la darrera jornada dels sobirans britànics a Fraça i a la seva arribada a Londres, i posa de relleu en grans titulars "Vibrants Marsellesa cantada per milers d'anglesos saludà la tornada a Londres del rei i la reina."

Léon Bailby escriu a "Le Jour":

"Ningú no es pot formar avui una idea dels beneficis incalculables que pot i ha de representar per a la apu del món i per a la nostra, l'enllaçament de l'aliança franco-britànica tal com queda després de la visita règia. Es condició expressa, no obstant, que l'acord cimentat sigui desenrotllat en un pla militar i polític en els mesos propers, sense deixar de perdre un sol minut."

A "L'Epoque", De Kerillis escriu:

"Els comentaris calorosos dels periòdics dels dominis durant el viatge del rei demostraren que tot l'immens imperi britànic segueix amb atenció extremada l'evolució dels problemes europeus i que està fermament al costat de la mare pàtria."

"L'Oeuvre", escriu:

"Fou en nom d'Austràlia, així com del Canadà i Anglaterra que el rei Jordi pogué parlar ahir en tota confiança davant el monument de Villers-Bretonneux."

"Le Figaro", sota la signatura de Dormesson, escriu:

"L'adhesió extraordinàriament fervorosa aportada pel poble francès a la política de l'entesa franco-britànica, és signe de la seva aprovació. Tots els elements que constitueixen la nación francesa, comulgaren en el mateix sentiment. Si una vegada s'ha arribat a un acord complet entre el poble francès, ha estat aquesta vegada amb motiu de l'entesa franco-britànica."

CONSELL DE MINISTRES A L'ELISI

París, 23. —El Consell de ministres s'ha reunit aquest matí a l'Elisi, sota la presidència del senyor Lebrun. La reunió ha començat a les deu.

Al començar la reunió, el President de la República fent-se intèrpret dels sentiments del país, ha posat de relleu l'entusiasme i l'esplendor de l'acollida que França i París acaben de tributar als sobirans anglesos. Ha expresat el senyor Dehrdner la gran satisfacció de la nació respecte als serveis públics i civils i militars que aseguraren l'ordre i la brillantor dels actes organitzats a París, Versalles i Villers-Bretonneux.

El President Lebrun ha demanat als senyors Daladier, Sarraut i Bonnet que trametin a llurs coHaboradors la felicitació del Govern, felicitació a la qual associa els senyors Chautemps, Campinchi i Guy La Chambre i els seus coHaboradors respectius.

Els senyors Daladier i Bonnet han donat compte a llurs col·legues de les conversacions diplomàtiques que celebraren durant l'estada dels sobirans britànics a París.

El senyor Bonnet ha informat, a més, sobre la situació exterior.

La propera reunió del Consell es celebrarà divendres de la setmana que ve, a l'Elisi. — Fabra.

LA PREMSA ALEMANYA FLUCTUA

Berlín, 23. — La premsa alemanya continua comentant el viatge dels sobirans britànics a París. Uns diaris lamenten que "Anglaterra s'hagi compromès en la teoria francesa de la seguretat"; d'altres, en canvi, com el "Westdeutscher Beobachter", afirmen que el dit viatge constitueix una contribució "a una solució pacífica de la situació europea". — Fabra.

A SANDRIGHAM A REPOSAR

Londres, 23. — Els reis han sortit de Londres a dos quarts de cinc de la tarda per tal de dirigir-se a Sandrigham, on passaran el final de setmana. — Fabra.

La No Intervenció funcionarà a la fi?

AVIAT COMENÇARAN ELS TREBALLS PREPARATORIS PER A LA RETIRADA

Londres, 23. — Telegrafia de Gibraltar a l'agència Reuter que en aquella ciutat s'afirma que molt aviat arribaran diversos agents designats pel Comitè de No Intervenció per tal d'iniciar els treballs preparatoris per a l'entrada en vigor del pla de retirada de "voluntaris".

Com es recordarà, en el text d'aquest pla es disposava l'establiment de "centres d'instrucció" per als agents que havien d'ésser encarregats de dirigir els camps de concentració dels "voluntaris" a evacuar. Un d'aquests camps de concentració quedarà establert a Gibraltar. — Fabra.

E LSECRETARI FINANCER DEL COMITE VINDRA A ESPANYA LA SETMANA ENTRANT

Londres, 23. — Als cercles polítics es creu que el secretari financer del Comitè de No Intervenció, senyor Francis Hemmings, es traslladarà a Espanya la setmana entrant, per tal de posar-se en relació amb el Govern de la República i els capitosts rebels, per a donar de paraula les explicacions que poguessin necessitar en el que es refereix al pla de retirada dels combatents estrangers. — Fabra.

La conferència internacional contra els bombardeigs de ciutats obertes

LA SESSIO DEL MATI

París, 23. — Aquest matí s'ha inaugurat la Conferència Internacional contra els bombardeigs de ciutats obertes, organitzada per la Concentració universal per la Pau.

Ha ocupat la Presidència, el president de la Concentració, lord Robert Cecil. Prop seu han pres seient a la Presidència Paul Boncour, Pierre Cot, Dbernukère, Léon Jouhaux, Pasteur Jezequel, Philippe, Noel Baker i els senyors Cachin i Duclos.

Comença la sessió i el senyor Johaux pren la paraula per tal de referir-se a les tasques essencials de la Conferència: evitar el bombardeig de ciutats obertes, ajudar els pobles que defensen la llibertat a mantenir la pau dintre dels principis de la seguretat collectiva.

A continuació pronuncia un discurs Pierre Cot, el qual es pronuncia per la necessitat que es prenguin acords pràctics, i dedica paraules d'admiració a Roosevelt i posa de relleu la seva fe en què els Estats Units col·laboraran amb França i Anglaterra.

A continuació ocupa la tribuna lord Cecil, el qual defineix les tasques a realitzar per la Conferència. "S'ha d'advocar —diu— per l'abolició de la guerra, a despit dels interessos privats que la sostenen.

Per altra part diu que el poble britànic se sent més que mai unit al francès davant l'emocionant recepció que aquest tributà als sobirans anglesos. Aquesta unió de tots dos pobles permetrà l'establiment de la sobirania de la llei i del dret.

El bisbe francès M. Manguld, fa una crida als catòlics del món perquè recolzin l'acció perseguida per la Conferència.

Finalment el representant dels Estats Units, senyor Kinson, manifesta l'adhesió entusiàstica del poble americà a tot allò que es faci en favor de la Pau.

En acabar la primera sessió de la Conferència, es projecta una pel·lícula informativa sobre els bombardeigs de ciutats obertes, veritable prova documental per a ilustrar els delegats sobre els horrors de la guerra totalitària. — Fabra.

LA SESSIO DE LA TARDA

París, 23. — La Conferència contra els bombardeigs de ciutats obertes ha continuat les seves deliberacions aquesta tarda, sota la presidència del president de la Cambra espanyola, senyor Martínez Barrio. — Fabra.

El banquet celebrat a París en honor de l'ambaixador d'Espanya, senyor Pascua

(Ve de la primera pàgina)

viures a Espanya? La C. G. T. no és Govern i no vol fer discursos, perquè el moment dels discursos ha passat; però vol organitzar ajuts concrets i efectius. Destaca que la majoria de l'opinió del món és favorable i està d'acord amb l'Espanya republicana.

El discurs de Marcel·lí Pascua

"Espanya ha de vèncer i vencerà"

En fi, l'ambaixador d'Espanya, ovacionat per totdom, dóna les gràcies als organitzadors de l'acte. L'ambaixador diu que està orgullós de representar un poble com l'espanyol, que dóna al món l'exemple del seu heroisme. Informarà el Govern i el poble espanyol de l'acte celebrat a honor seu com el signe de la pau i la democràcia. Aquesta manifestació demostra que a pesar que alguns l'abandonin, el poble espanyol no es tdoba sol en la guerra per la seva independència nacional. Les circumstàncies de les lluites espanyoles són dures i dramàtiques, a conseqüència del formidable ajut als feixclosos pels dictadors alemany i italià. Aquestes circumstàncies han contribuït a fer més dur i difícil el joc de certes actituds negatives.

Tots aquests factors posen en perill la llibertat i els interessos del poble espanyol i també dels altres països. Davant la colossal intervenció contra el poble espanyol, intervenció que té el seu origen i que ha estat preparada a Berlín i a Roma, i amb la qual coHaboren grans traïdors i enemics de tots els progressos socials i de la llibertat del poble espanyol, aquest s'aixeca digne i heroic, a pesar de sofrir en la lluita per la independència del país i la defensa de la democràcia. Els soldats armats lluiten al front. Els obrers treballen en els seus tallers, pesi a cent bombardeigs, com els magnífics treballadors de Sagunt i d'altres ciutats; els gloriosos aviadors republicans en condicions d'inferioritat material, defensen el cel d'Espanya; els marins esperenu l'ocasió de renovar la gesta del "Baleares", i els camperols continuen treballant en el camp bombardejat, mentre les dones i els infants romanen serens sota els bombardeigs alemanys i italians i els mestres continuen ensenyant a les escoles. Tot el poble espanyol compleix llur deure sagrat amb un gran esperit. Els espanyols estan orgullosos d'ésser espanyols i de lluitar contra la invasió i contra els traïdors. Saben que lluiten per la independència nacional, per l'esdevenidor de la democràcia a Europa i al món, i contra la brutalitat sistemàtica de voler dominar els pobles.

L'ambaixador ret homenatge als voluntaris voluntaris que en condicions difícils han arribat d'arreu del món a Espanya per tal de defensar la llibertat de tots. L'ambaixador parla de la magnífica reorganització de l'Estat, de les preocupacions del Govern per l'educació popular, la sanitat, la reorganització de l'Exèrcit nacional i de les indústries de guerra, que progressen cada vegada més. En el quadre de les limitacions que la guerra imposa, Espanya progressa amb decisió vers la normalitat de la vida pública. El poble espanyol continua la lluita contra enemics poderosos com Alemanya i Itàlia, i a pesar d'alguns aspectes d'ordre negatiu creats per altres països que agreugen les condicions de la lluita, Espanya continuarà lluitant. L'ambaixador clou el seu discurs, constantment ovacionat, llegint paràgrafs dels discursos del President Azaña i del President Negrín, i destaca els tretze punts del Cap del Govern. Tal com ha declarat, el President Negrín, Espanya ha de vèncer i vencerà.

"No demanem més que l'assistència moral"

va declarar Martínez Barrio

El President de les Corts, Martínez Barrio, parlà a continuació. Expressà la seva satisfacció en associar-se a l'homenatge que la democràcia francesa ret a l'ambaixador d'Espanya a França, en la personal del qual s'honora tot Espanya, amargada de dolor i decidida en la seva lluita. Aquesta amistat honora els homes que la cultiven, homes amics d'Espanya que tenen fe en l'esdevenidor d'Espanya, enllaçat amb el destí de la democràcia universal.

El president de les Corts espanyoles recorda la coHaboració franco-espanyola en els temps passats, i diu que ara el destí ofereix possibilitats de coHaboració, no per a defensar interessos dinàstics, sinó els interessos genedals de la humanitat. El poble espanyol es troba en les mateixes condicions que es trobava el poble francès en 1793. Contra la reacció europea coalitzada, el poble francès triomfà; com contra Alemanya i Itàlia triomfarà Espanya. No demanem més que assistència moral. Comprenem les dificultats per a prestar més ajut a Espanya, i no demanem més que auxili moral. El president de les Corts destacà l'alegria espanyola quan es coneguin aquestes manifestacions de solidaritat i donà les gràcies a tothom.

PARAULES DE M. LANGEVIN, EN CLOURE L'ACTE

Finalment, el president de l'acte, Langevin, declarà que el record de la manifestació d'aquesta nit és magnífic, i exposà l'agraïment de la democràcia francesa, que està animada per l'exemple moral que Espanya ha mostrat heroicament. Representants dels partits i organitzacions, de l'art, de la ciència, de la premsa, de les organitzacions obreres franceses, s'han reunit, preocupats per la greu situació per a l'esdevenidor del món que es ventila a Espanya. El sentiment dels francesos republicans és la seguretat que Espanya triomfarà, perquè és precisament Espanya, amb la seva resistència, qui ha modificat la situació internacional, i tot el món ha d'agrair a Espanya aquesta resistència heroica.— Agència Espanya.

En previsió de guerra al Pacífic

¿Una entesa lícita entre els EE. UU. i Holanda?

Washington, 23. — Per primera vegada des de la creació de l'Oficina de Control de les Exportacions d'Armes i Municions, el Departament d'Estat ha publicat una estadística referint-se no solament als permisos d'exportació concedits, sinó també sobre les exportacions portades a cap realment.

Les xifres publicades indiquen que els Estats Units seguelxen essent els grans proveïdors d'avions de tot el món, especialment de Xina, Japó i les Indies neerlandeses.

La importància considerable de compres d'avions per a les Indies neerlandeses amb finalitats militars non indulten determina's cercles diplomàtics ben informats a suposar que existeix una entesa tàcita entre els Estats Units i Holanda per a la defensa d'aquesta regió pacífica contra toia amenaça que pogués provenir de l'est.

També es posa de relleu que el Reich i Itàlia no figuren en la llista dels compradors de material de guerra als Estats Units. — Fabra.

Llegiu a la pàgina tercera

"Els nostres catòlics"

per François Mauriac

No podran ni treure el nas

El poble de Dublín empaita els cadets de dos vaixells-escola italians

Dublín, 23. — Ahir a la tarda van arribar al port de Dublín dos vaixells escola italians. Al vespre, un gran nombre de cadets italians va visitar la ciutat; però un grup de joves va organitzar una manifestació contra els cadets. La multitud va començar a empaitar-los i a cridar:

— Abaix Mussolini!!

Alguns dels cadets foren atacats i copejats.

La policia hagué d'intervenir i acompanyar els cadets fins llurs vaixells. — Agència Espanya.

ELS ITALIANS JA COMENCEN D'AMOTINAR-SE CONTRA LA GUERRA I EL PA DOLENT

París, 23. — El diari dels italians emigrats "La Voce degli Italiani" afirma que a Corato s'ha produït un conflicte perquè la població va protestar contra la guerra i contra la mala qualitat del pa. Van resultar tres ciutadans morts i diversos de ferits. La policia feixista ha efectuat centenars de detencions. — Agència Espanya.